

UNlcert® LUCE

Specifikace zkoušek podle UNlcert® LUCE

Mária Šikolová

Martin Mikuláš

Vydavateľstvo EKONÓM

Bratislava 2016

UNIcert® LUCE

Dílo je autorsky chráněno. Všechna práva, zejména dílo rozmnožovat a rozšiřovat, jakožto i právo ho překládat, jsou vyhrazena. Žádná část tohoto díla se nesmí bez písemného souhlasu majitele autorských práv reprodukovat, zpracovávat, rozmnožovat nebo šířit ve formě fotokopii nebo jiné metody elektronických systémů ukládání do paměti.

Autori: © PhDr. Mária Šikolová, Ph.D.; Mgr. Martin Mikuláš, Ph.D.

Recenzenti: doc. PhDr. Helena Šajgalíková, PhD.; Mgr. Gabriela Chmelíková, PhD.

Vydal: Vydavatelství EKONÓM

ISBN

Předmluva

Dokument *Specifikace zkoušek podle UNICert®LUCE* byl vytvořen na základě dlouhodobé odborné komunikace se žadateli o akreditaci jazykových programů a zkoušek v tomto systému. Dalším důvodem pro vytvoření tohoto dokumentu byla také potřeba detailnějšího popisu zkoušky za účelem vytvoření základních podmínek pro standardizaci testů v systému UNICert®LUCE.

Autoři v něm blíže definují a objasňují nejenom popisy jednotlivých úrovní UNICert® I, II a III, ale zejména pak postupy při tvorbě, administraci a vyhodnocování testů v tomto systému. Pro jednotlivé úrovně je dále uvedeno, v jakém rozsahu si kandidát¹ dosahující příslušné úrovně osvojil produktivní řečové dovednosti. Jsou doporučeny typy testových úloh, formát zkoušky i kritéria hodnocení produktivních dovedností. Pro lepší ilustraci doporučovaných postupů uvádíme v poslední části tohoto dokumentu také ukázky testů (čtení s porozuměním, písemná produkce, ústní produkce), formulářů protokolu o zkoušce a certifikátů o absolvování zkoušky. Nutno dodat, že se jedná o první dokument tohoto typu. Předpokládáme proto, že se stane živým dokumentem, otevřeným pro další úpravy a inovace.

Bratislava 2016

autoři

¹ Výraz *kandidát* autoři používají v generickém smyslu zároveň pro tvary mužského a ženského rodu.

Obsah

Úvod	7
1. Popis úrovní v systému UNICert [®] , jejich cíle a testování.....	8
2. Testové úlohy	8
2.1 Tvorba testových úloh	8
2.2 Zdroje testových úloh.....	10
2.3 Hodnocení testových úloh.....	10
2.3.1 Převod kriteriálního hodnocení na klasifikace	15
2.4 Administrace testů	16
2.5 Kontrola kvality.....	17
3 Specifikace jednotlivých úrovní v systému UNICert [®]	17
3.1 Specifikace UNICert [®] I.....	18
3.1.1 Tematické oblasti	18
3.1.2 Stupeň odbornosti.....	18
3.1.3 Rozsah znalostí jazykových prostředků.....	18
3.1.4 Poslech s porozuměním	18
3.1.5 Čtení s porozuměním	19
3.1.6 Mluvení.....	20
3.1.7 Psaní	22
3.2 Specifikace UNICert [®] II.....	23
3.2.1 Tematické oblasti	23
3.2.2 Stupeň odbornosti.....	23
3.2.3 Rozsah znalostí jazykových prostředků.....	23
3.2.4 Poslech s porozuměním	23
3.2.5 Čtení s porozuměním	24
3.2.6 Mluvení.....	25
3.2.7 Psaní	27
3.3 Specifikace UNICert [®] III	28
3.3.1 Tematické oblasti	28
3.3.2 Stupeň odbornosti.....	28
3.3.3 Rozsah znalostí jazykových prostředků.....	28
3.3.4 Poslech s porozuměním	28
3.3.5 Čtení s porozuměním	29

3.3.6 Mluvení.....	30
3.3.7 Psaní	31
Ukázky úloh	34
Čtení	35
Ukázka č. 1 (UNICert® III)	35
Ukázka č. 2 (UNICert® III)	36
Ukázka č. 3 (UNICert® III)	39
Ukázka č. 4 (UNICert® III)	40
Písemný projev	45
Obecně-akademický/pracovní esej	45
Ukázka č. 5 (UNICert® III)	46
Specificky-akademický/pracovní esej.....	46
Ukázka č. 6 (UNICert® III)	46
Ukázka č. 7 (UNICert® III)	46
Ukázka č. 8 (UNICert® III)	46
Ústní projev	47
Ukázka č. 9 (UNICert® III)	47
Vzory.....	51
Protokol zkušební komise v mateřském jazyce.....	52
Zkušební protokol v mateřském jazyce – písemný projev	54
Zkušební protokol v mateřském jazyce – ostatní subtesty písemné části zkoušky.....	57
Zkušební protokol v mateřském jazyce – ústní část.....	58
Protokol zkušební komise v cílovém jazyce.....	60
Zkušební protokol v cílovém jazyce – písemný projev	62
Zkušební protokol v cílovém jazyce – ostatní subtesty písemné části zkoušky	65
Zkušební protokol v cílovém jazyce – ústní část.....	66
Certifikát v mateřském jazyce	68
Certifikát v cílovém jazyce	70
Použitá literatura.....	72
Internetové zdroje.....	72

Úvod

System UNlcert® se zabývá certifikací vysokoškolských jazykových programů vyučovaných v rámci studijních programů, jiných než jsou programy výuky daných jazyků, které musejí splňovat určitá kritéria daná pravidly schválenými výborem UNlcert®. V rámci akreditace se schvaluje také zkušební řád a návrh jazykových zkoušek. Protože požadavky na zkoušky pro jednotlivé úrovně a dovednosti nebyly zatím explicitně specifikovány, předkládáme návrh specifikací zkoušky (přesného popisu obsahu, formy, průběhu, administrace a hodnocení) pro potřeby institucí, žádajících o certifikaci. Úvodní části se zaměřují na popis jednotlivých úrovní a stanovují doporučení pro tvorbu, zdroje a hodnocení testových úloh. Také uvádějí doporučené postupy při administraci testů a zajišťování kontroly kvality.

Samotné testové specifikace pak pro jednotlivé úrovně uvádějí všechny důležité instrukce a doporučení.

Protože jsou nejčastějšími (a preferovanými) úrovněmi testování v rámci UNlcert® úrovně I, II a III, zaměřuje se tato příručka především na tyto úrovně (odpovídající úrovním B1, B2 a C1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky).

1. Popis úrovní v systému UNlcert[®], jejich cíle a testování

Na úrovni UNlcert[®] I je cílem naučit frekventanta komunikovat v běžných situacích v cílovém jazyce s důrazem na rozvoj základních řečových dovedností receptivních i produktivních.

Na úrovni UNlcert[®] II je cílem:

- a) rozvinout schopnost frekventanta porozumět čteným textům a přednáškám všeobecného charakteru střední náročnosti a jednoduchým textům na téma studijního (profesního a/nebo akademického) zaměření,
- b) být schopen sledovat s porozuměním vysílání médií,
- c) tvořit rozsáhlejší text na rozličná témata z běžného a profesního života s použitím typických větných spojení a specifických frází pro daný komunikát.

Na základní úrovni se rovněž předpokládá schopnost porozumění a jazykové produkce v oblasti obecně akademické a specificky akademické (alespoň v rámci oboru studia kandidáta zkoušky).

Na úrovni UNlcer[®]t III je cílem:

- a) osvojit si jazykovou kompetenci, která umožní bez větších problémů komunikovat v cílovém jazyce a fungovat v kontextu, ve kterém se cílový jazyk přirozeně používá (například cílový stát, podnik s cílovým jazykem jako prostředkem komunikace, studijní program vyučovaný v cílovém jazyce),
- b) rozvinout schopnost získávat informace, zejména ve svém profesním oboru, zveřejňovat vlastní výsledky a navazovat pracovní kontakty v cizojazyčnom prostředí,
- c) porozumět kulturním rozdílům mezi mateřským a cílovým státem a úspěšně na ně reagovat,
- d) rozšířit verbální komunikaci o neverbální výrazové prostředky typické pro cílový stát, případně profesi.

2. Testové úlohy

V této kapitole budou představeny zásady tvorby testových úloh v systému UNlcert[®], které jsou společné všem částem a úrovním těchto zkoušek. Autoři shrnuli nejdůležitější pokyny a doporučení, které se týkají konstrukce baterií testů a dílčích testových položek. Zvláštní zřetel je věnován otázce objektivizace hodnocení zkušebních komisařů u částí ověřujících úroveň zvládnutí produktivních řečových dovedností. Tato otázka se autorům jeví jako velice problematická a přitom pro úspěšnou standardizaci testů zcela zásadní.

2.1 Tvorba testových úloh

Nejfrekventovanější typy doporučených testových úloh jsou tyto:

1. Úlohy se stručnou odpovědí (odpovědi na otázky ověřující porozumění, vepisování odpovědí do mezer)
2. Úlohy dichotomické (*pravda a nepravda*) a lépe trichotomické (*pravda, nepravda a není uvedeno*)
3. Úlohy s výběrem odpovědi (*výběr z více odpovědí*, ideálně s jednou správnou odpovědí a s třemi distraktory)
4. Úlohy přiřazovací (*matching*)
5. Úlohy s rozsáhlou odpovědí s nestrukturovanou povahou (delší odpovědi na otázky)
6. Úlohy s rozsáhlou odpovědí s vymezenou strukturou (např. esej)
7. Úlohy s rozsáhlou odpovědí se strukturou danou konvencí (např. formální dopis)

Nedoporučují se:

1. Úplný překlad vět a ucelených textů (přípustný je pouze fragmentární překlad)

2. Úlohy pořádací (ordering items)
3. Diktát

Další doporučení k tvorbě a hodnocení testových úloh

Testové úlohy s výběrem odpovědi (4 volby, pouze jedna správná)

Tento typ testových úloh musí být vytvořen tak, aby byla skutečně správná pouze jedna odpověď. Všechny nabízené volby musí mít stejnou formu (sloveso, předložka, podstatné jméno) a přibližně stejnou délku (zejména správná odpověď nesmí „výčnít“). Tři nesprávné volby musí být smysluplné, tedy ne zcela jednoduše vylučitelné. Hodnocení je objektivní, správná je pouze jedna odpověď.

Doplňování do textu

V případě doplňování do textu musí klíč pro hodnotitele obsahovat všechny přijatelné odpovědi, tedy testová úloha musí být konstruována tak, aby okruh možných správných odpovědí maximálně zužovala. Doporučuje se nepenalizovat kandidáty za běžné gramatické a pravopisné chyby – test nehodnotí znalost gramatiky, ale dovednost čtení s porozuměním. Hodnocení je potřeba co nejvíce objektivizovat – v případě nejasností je vhodná konzultace více hodnotitelů, aby bylo hodnocení konzistentní.

Otevřené otázky s krátkou odpovědí

Doporučení pro tvorbu i hodnocení jsou stejná jako pro doplňování do textu.

Shrnutí přečteného

Tato testová úloha odpovídá potřebám reálného života, avšak zajistit její spolehlivé hodnocení je poměrně obtížné. Shrnutí by mělo obsahovat klíčové informace z textu v přijatelné formě (organizace textu, gramatická a lexikální přesnost). Hodnotí se ale primárně čtení s porozuměním, takže pokud je text srozumitelný a shrnuje klíčové informace, penalizace za jazykovou stránku se nedoporučuje.

Shrnutí slyšeného

Tato testová úloha odpovídá potřebám reálného života, avšak zajistit její spolehlivé hodnocení je rovněž poměrně obtížné. Shrnutí by mělo obsahovat klíčové informace nahrávky v přijatelné formě (organizace textu, gramatická a lexikální přesnost). Hodnotí se ale primárně poslech s porozuměním, takže pokud je text srozumitelný a shrnuje klíčové informace, penalizace za jazykovou stránku se nedoporučuje.

Shrnutí slyšeného a přečteného pomocí vepisování do textu

Shrnutí s vynechanými částmi vět a širší nabídkou odpovědí může objektivizovat prosté shrnutí přečteného a slyšeného. Kandidátům zkoušky je nabídnuto neúplné shrnutí, do kterého musí vepsat chybějící části vět na základě přečtení textu nebo vyslechnutí nahrávky. Chybějící doplnění je možné (nikoli nezbytné) zprostředkovat kandidátům zkoušky v rozšířené nabídce (počet položek v nabídce je větší než počet mezer k doplnění).

Přiřazování

V případě úrovně UNICert® I je pro dovednost čtení s porozuměním pro tento typ testových úloh vhodné použití obrázků/textů. Je vhodné, aby pro zamezení uhodnutí správného přiřazení byl nestejný počet obrázků/textů, které se vzájemně přiřazují.

Kvalitu každé testové úlohy posuzuje nejen její autor, ale vždy také minimálně jeden další posuzovatel. Připravenost testového zadání pro každý dílčí termín schvaluje zkušební výbor. O procesu schválení testového zadání vypracuje zkušební výbor protokol. V protokolu bude uveden

seznam dílčích zadání se jmény autorů a posuzovatelů. Protokol opatří předseda zkušební komise svým podpisem a postoupí jej Institutu UNICert®LUCE.

Před každým testováním (aplikací každé dílčí testové sady) musí předcházet pretestování a moderace, na které se podílejí nejen tvůrci testů, ale také členové zkušební komise (zkušební komisaři).

2.2 Zdroje testových úloh

Na všech úrovních zkoušky UNICert® je nutné používat při konstrukci testových úloh autentické zdroje. Pouze na úrovni UNICert® I je možné zdrojové testy adaptovat na příslušnou úroveň. Adaptace však musí být vždy schválena z hlediska přirozenosti alespoň dvěma rodilými mluvčími. Na úrovni UNICert® II a III se předpokládá použití zdrojového textu z oblasti daného specifického profesního zaměření. Na úrovni UNICert® II mohou být využity zdroje funkčního stylu populárně naučného a prakticky odborného. Na úrovni UNICert® III se předpokládá již jen použití textů funkčního stylu odborného (vědeckého). Na žádné úrovni zkoušky UNICert® se nepředpokládá použití textů stylu učebního nebo encyklopedického. Texty musí být v ideálním případě posouzeny a schváleny dvěma rodilými mluvčími.

2.3 Hodnocení testových úloh

V písemné části zkoušky musí být všechny části a položky zkontrolovány a ohodnoceny dvěma členy zkušební komise. O obou kontrolách se pořizuje zápis (viz příloha). Ústní část zkoušky hodnotí alespoň tři členové zkušební komise.

V případě neshody hodnotitelů v hodnocení ústní části zkoušky rozhoduje o výsledném hodnocení předseda zkušební komise. V případě neshody hodnotitelů v hodnocení písemného projevu (písemné produkce) o jeden klasifikační stupeň (A vs. C, B vs. D apod.) se výsledné hodnocení stanoví jako klasifikační stupeň příslušný průměru bodů z obou hodnocení. Pokud se hodnocení obou hodnotitelů liší o více stupňů, rozhoduje o výsledném hodnocení předseda zkušební komise.

Bodování dílčích částí zkoušky a klasifikační stupnice

Všem dílčím částem zkoušky (i/ písemná produkce, ii/ porozumění čtenému a slyšenému textu a iii/ ústní část) hodnotitelé přiřazují kladné body. Záporné hodnocení se nepřipouští vyjma uplatnění vetujících kritérií.

Na základě součtu kladných bodů je každé dílčí části (i, ii, iii) přiřazen klasifikační stupeň nejčastěji dle následující tabulky (jedná se o doporučenou stupnici, která musí být v souladu s platným studijním a zkušebním řádem dané instituce):

A	95 -100%	<i>výborný</i> (vynikající výsledek)
B	88 – 94 %	<i>velmi dobrý</i> (výsledek výrazně převyšující průměr)
C	80 – 87 %	<i>dobrá</i> (přiměřený výsledek)
D	72 – 79 %	<i>uspokojivý</i> (výsledek, který je sice podprůměrný, ale ještě vždy vyhovuje požadavkům)
E	65 – 71 %	<i>dostatečný</i> (výsledek, který přes nedostatky ještě vždy vyhovuje požadavkům)

Tabulka 1 Klasifikační stupnice

Kritéria hodnocení písemné a ústní produkce vycházejí ze Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. Posuzuje se vždy splnění deskriptorů v následujících kategoriích (doporučené kategorie hodnocení a jejich deskripty):

K1: KOMPLEXNOST GRAMATICKÁ A LEXIKÁLNÍ; GRAMATICKÁ A LEXIKÁLNÍ SPRÁVNOST A PŘESNOST, PŘESNOST VÝPOVĚDI

UNlcert® I

Kandidát zkoušky má dostačující vyjadřovací prostředky k tomu,

- a) aby popsal nepředvídatelné situace, aby v rozumné míře dostatečně přesně postihl podstatu myšlenky nebo problému a aby se vyjadřoval o abstraktních (jako je studijní obor) či kulturních tématech (jako jsou hudba, film, četba, cestování) a aktuálních událostech a základních tématech z oblasti studijního zaměření kandidáta zkoušky.
- b) aby se domluvil a aby se vyjadřoval pomocí své slovní zásoby jen s určitou mírou zaváhání a s využitím opisných jazykových prostředků v rámci tematických okruhů jako jsou rodina, koníčky a zájmy, studium, práce, cestování a aktuální události, ale omezená slovní zásoba způsobuje opakování a občas dokonce formulační obtíže.

Kandidát zkoušky má dostačující slovní zásobu k tomu, aby se vyjadřoval, do určité míry i s pomocí opisných prostředků, v rámci témat týkajících se každodenního života, jako jsou rodina, koníčky a zájmy, studium, práce, cestování a aktuální události.

Kandidát zkoušky komunikuje přiměřeně správně ve známých kontextech; všeobecně ovládá gramatiku dobře, ačkoliv vliv mateřského jazyka je postřehnutelný.

Chyby se objevují, ale je jasné, co chce vyjádřit. Přiměřeně správně používá repertoár běžných gramatických prostředků a vzorců v rámci snadno předvídatelných situací.

Kandidát zkoušky dokáže:

- a) vyjádřit hlavní body myšlenky nebo problému s dostatečnou přesností.
- b) vyjádřit jednoduchou a naprosto jasnou informaci, která má bezprostřední závažnost, a přitom
- c) vyjádřit, co je dle jeho mínění nejdůležitější.
- d) srozumitelně vyjádřit podstatu myšlenky.

Kandidát zkoušky prokazuje dobré ovládnutí základní slovní zásoby, ale přesto se objevují závažné chyby, když má vyjadřovat složitější myšlenky nebo má hovořit o neznámých tématech a situacích.

UNlcert® II

Kandidát zkoušky má dostačující vyjadřovací prostředky k tomu, aby byl schopen podat jasný popis, vyjadřovat své názory, rozvinout argumentaci bez většího zřejmého hledání slov, a dokáže k tomuto účelu používat některé druhy podřadných souvětí.

Kandidát zkoušky má dobrý rozsah slovní zásoby, která se vztahuje k oboru jeho zájmu, studijního oboru a nejobecnějším tématům.

Kandidát zkoušky dokáže:

- a) pozměňovat formulace, aby se vyhnul častým opakováním, ale nedostatky ve slovní zásobě mohou způsobit zaváhání či používání opisných prostředků.
- b) jasně se vyjadřovat, aniž by bylo znát, že by musel jazykově redukovat to, co chce vyjádřit.
- c) spolehlivě předat detailní informace.

Kandidát zkoušky ovládá dobře gramatiku; jen občas se dopouští malých nebo nesystematických chyb a mohou se objevit menší nedostatky ve větné stavbě, ale nejsou časté a mohou být zpětně opraveny. Nedopouští se chyb, které by mohly způsobit nedorozumění.

Přesnost jeho slovní zásoby je všeobecně vysoká, ačkoliv v malé míře dochází k záměnám a nesprávnému výběru slov, které však nezpůsobují problémy v komunikaci.

UNlcert® III

Kandidát zkoušky dodržuje důsledně vysoký stupeň gramatické správnosti; zřídka se dopouští chyb a chyby jsou sotva postřehnutelné.

Kandidát zkoušky dokáže:

- a) přesně hodnotit názory a výroky v závislosti na stupni, například jistoty/nejistoty, přesvědčení/pochyb, pravděpodobnosti atd.
- b) vybrat vhodnou formulaci z širokého rozsahu jazykových prostředků tak, aby se vyjadřoval jasně, aniž by musel jazykově redukovat to, co chce vyjádřit.

Kandidát zkoušky dobře zvládá:

- a) široký repertoár slovní zásoby, což mu umožňuje pohotově nahrazovat chybějící lexikální jednotky opisnými prostředky; je jen málo zřejmé, že hledá určité výrazy nebo že se jim vyhýbá.
- b) idiomatické a hovorové výrazy.

Kandidát zkoušky ojediněle udělá malou chybu, ale nedopouští se podstatných chyb ve slovní zásobě.

K2: ZVUKOVÁ STRÁNKA JAZYKA (MLUVENÝ PROJEV); OVLÁDÁNÍ ORTOGRAFIE, ORGANIZACE A STRUKTURA TEXTU (PSANÝ PROJEV)

UNlcert® I

Psaný projev

Kandidát zkoušky dokáže vytvořit souvislý text, který je celkem srozumitelný ve všech částech. Pravopis, interpunkce a úprava textu jsou natolik přesné, že ve většině případů je možné text sledovat.

Mluvený projev

Výslovnost je z hlediska artikulace jasná, i když je občas zřejmý cizí přízvuk a občas se objevují chyby ve výslovnosti.

UNlcert® II

Psaný projev

Kandidát zkoušky dokáže vytvořit jasně srozumitelný souvislý písemný text, který odpovídá pravidlům týkajícím se úpravy textu a výstavby odstavců.

Pravopis a interpunkce jsou poměrně přesné, ale mohou nést stopy vlivu mateřského jazyka.

Mluvený projev

Kandidát zkoušky si osvojil jasnou, přirozenou výslovnost a intonaci.

UNlcert® III

Psaný projev

Úprava textu, výstavba odstavců a interpunkce jsou důsledné a napomáhají porozumění textu. Pravopis je správný s výjimkou několika nahodilých chyb.

Mluvený projev

Kandidát zkoušky dokáže správně rozlišit použití intonace a větného přízvuku tak, aby vyjadřoval i nejjemnější významové odstíny.

K3: ADEKVÁTNOST A PŘIZPŮSOBIVOST PROMLUVY/PSANÉHO PROJEVU

UNlcert® I

Kandidát zkoušky dokáže:

- k vyjádření používat širokou škálu jazykových funkcí a v jejich rámci reagovat, a k tomu využívá nejběžnějších vyjadřovacích prostředků neutrálního funkčního stylu.
- upravit svůj způsob vyjádření tak, aby se byl schopen vypořádat s méně obvyklými, nebo dokonce obtížnými situacemi.
- flexibilně využívat širokého repertoáru jednoduchého jazyka tak, aby vyjádřil většinu toho, co chce sdělit.

Kandidát zkoušky si je vědom zásadních zdvořilostních norem a podle toho se chová.

Kandidát zkoušky si uvědomuje nejdůležitější rozdíly ve zvycích, v obvyklé jazykové praxi, postojích, hodnotách a víře, které jsou dominantní v daném společenství a které jsou typické pro jeho jazykové zázemí, a vědomě je vyhledává.

UNlcert® II

S určitým znatelným úsilím se kandidát zkoušky dokáže účastnit diskuse ve skupině a přispívat k ní, i když se jedná o rychlou a hovorovou řeč.

Psaný i mluvený projev

Kandidát zkoušky dokáže:

- vyjadřovat se sebevědomě, srozumitelně a zdvořile v rámci formálních a neformálních funkčních stylů, které odpovídají dané situaci a osobám, kterých se to týká.
- komunikovat s rodilými mluvčími, aniž by je podvědomě a nechtěně bavit, iritoval, nebo aniž by je přinutil, aby se k němu chovali jinak, než by se chovali k rodilému mluvčímu.
- vyjadřovat se vhodně s ohledem na danou situaci a vyhnout se závažným chybám ve formulacích.
- uzpůsobit to, co říká nebo píše, i vyjadřovací prostředky, situaci a příjemci sdělení a
- zvolit si vhodnou úroveň formálnosti, která odpovídá daným okolnostem.

Mluvený projev

Kandidát zkoušky dokáže:

- adaptovat se na změny v průběhu konverzace, v jejím stylu a důraznosti tak, jak je to u konverzace běžné.
- přeformulovat to, co chce říct.

UNlcert® III

Mluvený i písemný projev

Kandidát zkoušky dokáže:

- rozpoznat širokou škálu idiomatických a hovorových výrazů, odbornou terminologii, přiměřenost prostředků akademickému a odbornému stylu a slohovým útvarům (žánrům) a uvědomuje si možné posuny mezi funkčními styly, ale může si občas potřebovat objasnit některé detaily zejména v případě, kdy není obeznámen s určitým (např. regionálním) přízvukem.
- sledovat filmy, které ve značné míře používají slang a idiomy.
- pružně a účelně používat jazyk ke společenským účelům, včetně emotivního vyjádření, narážek a žertování.

- d) uzpůsobit to, co říká/píše, i vyjadřovací prostředky situaci a příjemci sdělení a dokáže si zvolit vhodnou úroveň formálnosti, která odpovídá daným okolnostem.
- e) vyjádřit adekvátně svůj souhlas a nesouhlas.

Mluvený projev

Kandidát zkoušky dokáže:

- a) adaptovat se na změny v průběhu konverzace, v jejím stylu a důraznosti tak, jak je to u konverzace běžné.
- b) přeformulovat to, co chce říct.

K4: INTERAKCE A KOHERENCE, PLYNULOST

UNlcert® I

Mluvený projev

Kandidát zkoušky dokáže:

- a) zasáhnout do diskuse na známé téma, přičemž užije vhodné fráze, aby se ujal slova.
- b) začít, udržet v chodu a uzavřít jednoduchý osobní rozhovor „z očí do očí“ týkající se běžných témat nebo osobních zájmů.
- c) vyjadřovat se s relativní lehkostí. Navzdory některým problémům s formulacemi, které způsobují pauzy a zavádí jej do „slepé uličky“, je schopen účelně pokračovat v komunikaci bez něčí pomoci.
- d) smysluplně komunikovat, ačkoliv jsou zcela zřejmé pauzy způsobené plánováním gramatiky a lexika a pokusy o vhodnější formulaci zejména v delších úsecích zcela samostatné promluvy.

Mluvený i psaný projev

Kandidát zkoušky dokáže spojit sérii kratších, jednotlivých bodů v propojený a lineární sled určitých myšlenek.

UNlcert® II

Mluvený projev

Kandidát zkoušky dokáže:

- a) užít patřičných jazykových prostředků ke vhodnému zásahu do diskuse.
- b) promluvu zahájit, udržovat v chodu a zakončit za pomoci efektivního střídání s partnerem v komunikaci.
- c) promluvu zahájit, vhodně se do ní zapojit a ukončit rozhovor, když potřebuje, i když ne vždy obratně.
- d) užívat běžné ustálené fráze (např. „Na tuto otázku je těžké odpovědět.“), aby získal čas a neztratil slovo, zatímco formuluje, co chce říct.
- e) spontánně komunikovat, občas se vyjadřuje pozoruhodně plynule a snadno i v delších a složitých úsecích promluvy.
- f) v docela plynulém tempu produkovat úseky jazykové promluvy, ačkoliv může váhat v případech, kdy hledá strukturní a výrazové prostředky, a promluva je poznamenána jen několika znatelnými dlouhými pauzami.
- g) docela plynule a spontánně komunikovat s roditeli mluvčími do té míry, že komunikace není obtížná pro žádnou z obou stran.

Mluvený i psaný projev

Kandidát zkoušky dokáže:

- a) efektivně používat rozmanité spojovací výrazy tak, aby výstižně postihl vztahy mezi myšlenkami.
- b) užívat omezené množství kohezních prostředků tak, že dokáže ze svých výpovědí vytvořit věcnou a koherentní promluvu, ačkoliv v dlouhém textu nedokáže občas postihnout myšlenkovou návaznost.

UNlcert® III

Mluvený projev

Kandidát zkoušky dokáže:

- a) ze svého rejstříku promluvových funkcí pohotově vybrat vhodnou frázi, kterou patřičně uvede svůj příspěvek tak, aby se mohl ujmout slova nebo aby během přemýšlení získal čas a ponechal si slovo.
- b) plynule a spontánně se vyjadřovat téměř bez většího úsilí. Pouze koncepčně obtížný předmět hovoru může přibrzdit přirozený a plynulý tok jazyka.
- c) efektivně využívat pauzu v promluvě a dialogu. K podpoře komunikace také vhodně využít neverbální komunikaci.
- d) pronést věcnou, plynulou a správně strukturovanou řeč a přitom prokázat ovládání vhodných spojovacích a kohezních prostředků.

Písemný projev

Kandidát zkoušky dokáže vypracovat věcný, koherentní a správně strukturovaný písemný projev a přitom prokázat ovládání slohotvorných útvarů, spojovacích a kohezních prostředků.

2.3.1 Převod kritériálního hodnocení na klasifikace

Předpokládá se, že tvůrci testů v systému UNlcert® jako součást Zkušebního řádu připraví detailní popis způsobu stanovení klasifikace pro části zkoušky testující písemný a ústní projev (tzv. skórovací klíč), který bude zahrnovat:

- a) oblasti hodnocení (kompetence) a jejich deskriptory, které musí být **v souladu s cíli** deklarovanými v akreditačním spisu;
- b) váhy hodnocených oblastí (kompetencí), které se mohou lišit dle úrovně zkoušky (UNlcert® I - IV) a specifického zaměření (jiné váhy se předpokládají u kvality cílového jazyka pro účely přírodních věd a technických disciplín a cílového jazyka pro účely humanitních a sociálních věd);
- c) úrovně hodnocení, tedy bodové rozmezí úrovní zvládnutí dílčích kompetencí dle úrovně zvládnutí deskriptorů těchto kompetencí;
- d) body přiřazené v rámci dílčích úrovní hodnocení.

Následující způsob výpočtu je návrhem sjednocení způsobu stanovení objektivní klasifikace subjektivního hodnocení jazykové produkce kandidátů zkoušky. Každému kritériu K je přiřazena váha V v rozmezí 0 – 4 bodů dle důležitosti (0 = irelevantní, nehodnotí se, 4 = nejdůležitější). Váha jednotlivých kritérií se může lišit v závislosti na povaze akreditovaného programu. Stanovení příslušné váhy je součástí akreditačního spisu, a je tedy schvalováno v rámci akreditačního procesu. V rámci každého kritéria posuzují hodnotitelé míru splnění kritéria h na základě relevance deskriptorů takto:

4 body	splněny všechny deskriptory
3 body	splněna většina deskriptorů
2 body	nesplněna většina deskriptorů
1 bod	splněno jen minimum deskriptorů
0 bodů	nesplněny žádné deskriptory

Procentní výsledek hodnocení je dán na základě tohoto vzorce:

$$skór[\%] = \frac{h_1 \cdot V_1 + h_2 \cdot V_2 + h_3 \cdot V_3 + h_4 \cdot V_4}{4 \cdot (V_1 + V_2 + V_3 + V_4)} \cdot 100$$

V_i ... váha příslušná kritériu K_i

h_i ... hodnocení přiřazené kritériu K_i

Procentnímu výsledku hodnocení je poté přiřazen klasifikační stupeň na základě výše uvedené tabulky (Tabulka 1). Váhu jednotlivých kritérií pro hodnocení písemné i ústní produkce (váhy se mohou v obou případech lišit) deklaruje zkušební centrum již v dokumentaci postoupené Institutu UNICert®LUCE v rámci akreditačního procesu.

Pro výpočet procentuálního skóru může být pracovišti poskytnut automatický kalkulátor připravený v tabulkovém procesoru Excel.

Příklad:

Jazykové pracoviště zvolilo pro hodnocení ústního projevu následující váhu hodnotících kritérií na úrovni UNICert® III:

K1 váha 3

K2 váha 2

K3 váha 4

K4 váha 2

Kandidát A získal na základě shody zkušební komise v těchto kategoriích následující hodnocení:

$h_1 = 2$ body

$h_2 = 1$ bod

$h_3 = 3$ body

$h_4 = 2$ body

Skór je dle vzorce stanoven následovně:

$$skór[\%] = \frac{h_1 \cdot V_1 + h_2 \cdot V_2 + h_3 \cdot V_3 + h_4 \cdot V_4}{4 \cdot (V_1 + V_2 + V_3 + V_4)} \cdot 100 = \frac{2 \cdot 3 + 1 \cdot 2 + 3 \cdot 4 + 2 \cdot 2}{4 \cdot (3 + 2 + 4 + 2)} \cdot 100 = \frac{24}{44} \cdot 100 = 54,5\%$$

Z výsledku plyne, že kandidát zkoušky v ústní části zkoušky neuspěl (hodnocení Fx).

Vetující kritéria

Hodnotitel může uplatnit pouze se souhlasem předsedy zkušební komise následující vetující kritéria při hodnocení ústního a písemného projevu, pokud kandidát zkoušky vybočí alespoň z jednoho z následujících rámců:

- A. **Obsahový rámec** (kandidátův projev nesplňuje tematické vymezení zadání úlohy)
 - B. **Formát** (kandidátův projev nesplňuje požadavky na slohový útvar, žánr, styl či registr)
 - C. **Rozsah** (kandidátův projev nesplňuje zadaný rozsah, počet slov nebo časovou dotaci úlohy)
- Pokud je uplatněno vetující kritérium, získává kandidát zkoušky v dané části nula bodů.

2.4 Administrace testů

Každé pracoviště poskytuje všem kandidátům zkoušky informace o struktuře zkoušky v dostatečném předstihu.

Všechny testové úlohy jsou v písemné i ústní části zadávány v písemné podobě, tištěné písmem velikosti minimálně 12pt. Odpovědi musí kandidáti zkoušky zapisovat do zvláštního odpovědního archu. V některých odůvodněných případech může kandidát vyplňovat řešení přímo do zadání. Předmětem hodnocení jsou pouze odpovědi zapsané v odpovědním archu (popřípadě dle jiných specifických instrukcí).

Všem kandidátům zkoušky jsou testy zadávány v předem uvedený termín a čas. Všem kandidátům je na vypracování dílčích částí zkoušky poskytnut stejný časový limit (vyjma kandidátů, kterým byl zkušebním výborem přiznán nárok na specifické potřeby učení a testování v souladu se zkušebním řádem). Každý kandidát zkoušky sedí samostatně v dostatečné vzdálenosti od ostatních kandidátů zkoušky.

Hodnotitelé vypracovávají ke svému hodnocení následující protokoly (vzory viz příloha):

A. Protokol o hodnocení písemné produkce

B. Protokol o hodnocení ústní produkce

Oba protokoly obsahují počty bodů přiřazených hodnotitelem na základě posouzení deskriptorů k jednotlivým kritériím. Dále jsou v protokolu zaznamenány kladné a záporné stránky písemného a mluveného projevu. Každý z protokolů opatří hodnotitel svým podpisem.

Předseda zkušební komise zaznamenává bodová hodnocení dílčích částí do protokolu o hodnocení zkoušky UNICert® (souhrnný, celkový protokol) a opatří ho svým podpisem (vzor viz příloha).

Všechna zadání testů, odpovědní archy i protokoly zkušební centrum uschová po dobu minimálně pěti let.

Kopie odpovědních archů, kopie zadání a kopie protokolů jedenkrát ročně zašle zkušební centrum do Institutu UNICert® LUCE.

Všichni členové zkušební komise dbají na to, aby nedošlo k úniku informací ze zkušební dokumentace kandidátů zkoušky a zadání testů. Během zkoušek není dovoleno manipulovat s moderní skenovací technikou (mobilní telefony, „chytřé“ hodinky, tablety, iPady apod.) Během písemné části zkoušky dále mohou kandidáti zkoušky odcházet na toaletu pouze po jednom. Všechny materiály, které kandidáti během písemné i ústní části zkoušky použili, musejí odevzdat. Materiály budou součástí zkušební dokumentace kandidáta zkoušky a spolu s ní se archivují.

2.5 Kontrola kvality

Všichni hodnotitelé a členové zkušební komise se musí seznámit se:

- a) zkušebním řádem daného zkušebního centra;
- b) klasifikační stupnicí;
- c) kritérii pro hodnocení písemného a ústního projevu, deskriptory a vahami jednotlivých oblastí hodnocení;
- d) zkušebními protokoly.

Zkušební centrum archivuje minimálně tři vzorové ukázky písemného (eseje) a ústního projevu (audio/videonahrávka) spolu s jejich detailním hodnocením a protokoly. Hodnotitelé a další členové zkušební komise se v každém zkušebním termínu v dostatečném časovém předstihu s těmito vzorovými materiály seznámí a své hodnocení přizpůsobí tomuto vzorovému „standardu“. Vzorové ukázky poskytne zkušební centrum také Institutu UNICert® LUCE.

3 Specifikace jednotlivých úrovní v systému UNICert®

V následující kapitole budou zásady a specifikace tvorby testových baterií a dílčích úloh charakterizovány pro jednotlivé úrovně zkoušky UNICert®. Pro zkušební centra a autory testů je důležité zejména vymezit tematickou orientaci testu, stupeň jeho odbornosti a rozsah testovaných jazykových prostředků. Pro složitěji objektivizované produktivní dovednosti je nezbytné stanovit dostatečné množství zřetelných hodnotících deskriptorů, o což se autoři rovněž pokusili. Při konstrukci testů se důrazně doporučuje přihlídnout k preskriptivním dokumentům Rady Evropy, které jsou uvedeny v seznamu literatury.

3.1 Specifikace UNlcert® I

3.1.1 Tematické oblasti

Tematické oblasti zahrnují běžné situace každodenního života (osobní údaje, rodina, studium, nákupy, restaurace, lékař, univerzita, campus, služby, cestování, zájmy a koníčky, počasí). Rozsah produktivní slovní zásoby se pohybuje v rozmezí 1400 – 2000 slov.

3.1.2 Stupeň odbornosti

Předpokládá se spíše nižší stupeň odbornosti. Převažuje obecný jazyk a základy profesního jazyka (lexikální minimum – cca 100 termínů ze studijního oboru).

3.1.3 Rozsah znalostí jazykových prostředků

V každém jazyce, který je předmětem testování, je nutné stanovit minimální gramatický a lexikální základ pro tuto úroveň. Při rozhodování o rozsahu a skladbě jazykových prostředků se doporučuje přihlídnout k preskriptivním dokumentům Rady Evropy dle příslušné úrovně.

Například pro anglický jazyk se jedná o tyto jazykové prostředky: sloveso *to be* (*am, is, are*), osobní a přivlastňovací zájmena, člen určitý a neurčitý, ukazovací zájmena (*this, that, these, those*), množné číslo podstatných jmen, počitatelná a nepočitatelná podstatná jména, *some* a *any*, tázací zájmena se slovesem „*be*“, předložky místa, předložky časové, přítomný čas průběhový, tázací zájmena v přítomném čase průběhovém, přítomný čas prostý, přítomný čas prostý versus průběhový, *there is/there are*, modální slovesa – *can*, určování času – *Kolik je hodin?*, vazba „*going to*“, minulý čas slovesa „*to be*“, tázací zájmena v minulém čase – sloveso „*be*“, minulý čas prostý, nepravidelná slovesa, *want, would like, like*, otázky a odpovědi, stupňování přídavných jmen, příslovce určující frekvenci, minulý čas prostý, nepravidelná slovesa, předpřítomný čas, minulý prostý versus předpřítomný čas, vyjádření budoucnosti, modální slovesa, gerundium/infinitiv a slovesné vazby s gerundiem a infinitivem (*want, like*), určování času, otázky na podmět (subject questions), minulý čas průběhový, minulý čas prostý versus průběhový, *used to*, předpřítomný čas, budoucí čas – *going to* versus *will*, kondicionál, modální slovesa, trpný rod, nepřímá řeč, vztahné věty, kvantifikátory (*much, many, a lot*), předminulý čas

V ostatních jazycích se předpokládá stanovení obdobných (pro daný jazyk specifických) prostředků.

3.1.4 Poslech s porozuměním

Kandidát zkoušky rozumí hlavním myšlenkám vysloveným spisovným jazykem o běžných tématech, se kterými se setkává v práci, ve škole, ve volném čase atd. Rozumí hlavnímu smyslu některých rozhlasových a televizních programů týkajících se současných událostí nebo témat souvisejících s oblastmi osobního či pracovního zájmu, pokud jsou vysloveny poměrně pomalu a zřetelně.

3.1.4.1 Formát zkoušky

Všechny testové úlohy musí před ostrým použitím projít procesem moderace (posouzení týmem jazykových odborníků), v ideálním případě pretestací (zadání testu cílové populaci, statistické vyhodnocení a následné potřebné úpravy); to vše proto, aby byla zajištěna kvalita testových úloh a aby jejich obtížnost odpovídala požadované úrovni.

Doporučené typy testových úloh

- a) testové úlohy s výběrem odpovědi (4 volby, pouze jedna správná)
- b) doplňování do textu
- c) otevřené otázky s krátkou odpovědí

d) přiřazování

Tvorba a hodnocení testových úloh

Testové úlohy jsou zkonstruovány tak, aby kandidát prokázal, že:

1. porozuměl hlavní myšlence
2. identifikoval osoby, věci, místa spojená s hlavní myšlenkou

Pro zajištění spravedlivého přístupu ke všem kandidátům se doporučuje kombinace testovacích metod. Každou nahrávku uslyší kandidáti dvakrát (reflektuje podmínky reálného života).

Testové úlohy pokrývají co nejvíce tematických oblastí odpovídajících této úrovni a musí splňovat následující kritéria:

Časová dotace: 25 – 30 min.

Médium: papír/tužka nebo PC, CD/ flash disk

Počet nahrávek: minimálně 2 různé nahrávky

Délka jednotlivých nahrávek: 4 až 6 minut

Počet testových úloh: minimálně 2 testové úlohy různého typu

Typy nahrávek

- a) monolog(y) a dialog(y)
- b) zprávy, nahrávky týkající se každodenního života, doporučený kontext: vysokoškolské nebo pracovní prostředí

Stupeň autenticity

- a) adaptovaný
- b) nahráno rodilým nebo nerodilým mluvčím
- c) bez šumů z okolního prostředí

Bodování

Za správně zodpovězenou položku získává kandidát zkoušky kladné body (např. za správnou položku 1 bod, za nesprávnou 0 bodů). Hodnocení každé části zkoušky (poslech, čtení, mluvení a psaní) se stanovuje třemi způsoby:

- a) součtem bodů
- b) procentem (poměrem kladných bodů k celkovému počtu bodů v dané části)
- c) známkou podle klasifikační tabulky (dle dosaženého počtu procent)

Instrukce

Instrukce zadávají zkoušející před zkouškou v mateřském jazyce. Test samotný obsahuje instrukce v mateřském nebo cílovém jazyce.

3.1.5 Čtení s porozuměním

Kandidát(ka) rozumí textům, které obsahují slovní zásobu často užívanou v každodenním životě nebo které se vztahují ke studiu kandidáta. Rozumí popisům událostí, pocitů a přání v osobních dopisech. Rozumí textům a přednáškám střední obtížnosti a jednoduchým textům studijního zaměření.

3.1.5.1 Formát zkoušky

Všechny testové úlohy musí před ostrým použitím projít procesem moderace (posouzení týmem jazykových odborníků), v ideálním případě pretestací (zadání testu cílové populaci, statistické vyhodnocení a následné potřebné úpravy); to vše proto, aby byla zajištěna kvalita testových úloh a aby jejich obtížnost odpovídala požadované úrovni.

Doporučené typy testových úloh

- a) testové úlohy s výběrem odpovědi (4 volby, pouze jedna správná)
- b) doplňování do textu
- c) otevřené otázky s krátkou odpovědí
- d) přiřazování

Tvorba a hodnocení testových úloh

Testové úlohy jsou zkonstruovány tak, aby kandidát prokázal, že:

1. porozuměl hlavní myšlence
2. identifikoval osoby, věci, místa spojená s hlavní myšlenkou

Pro zajištění spravedlivého přístupu ke všem kandidátům se doporučuje kombinace testovacích metod.

Testové úlohy pokrývají co nejvíce tematických oblastí odpovídajících této úrovni a splňují následující kritéria:

Časová dotace: 25 – 30 min.

Médium: papír/tužka nebo PC

Délka jednotlivých textů: 600 – 800 slov (součet slov ve všech textech v části testující porozumění čtenému)

Počet testových úloh: minimálně 2 úlohy různého typu

Typy textů

- A. autentické, v případě potřeby upravené
- B. letáky, příručky, inzeráty
- C. doporučený kontext: vysokoškolské nebo pracovní prostředí

Stupeň autenticity textů

Autentické nebo adaptované; lze použít autentický text i s neznámou slovní zásobou za předpokladu, že testová úloha není postavená na pochopení této slovní zásoby.

Bodování

Za správně zodpovězenou položku získává kandidát zkoušky kladné body (např. za správnou odpověď 1 bod, za nesprávnou 0 bodů). Hodnocení každé části zkoušky (poslech, čtení, mluvení a psaní) se stanovuje třemi způsoby:

1. součtem bodů
2. procentem (poměrem kladných bodů k celkovému počtu bodů v dané části)
3. známkou podle klasifikační tabulky (dle dosaženého počtu procent)

Instrukce

Instrukce zadávají zkoušející před zkouškou v mateřském jazyce, test samotný obsahuje instrukce v mateřském a/nebo v cílovém jazyce.

3.1.6 Mluvení

Kandidát zkoušky dokáže

- a) poradit si s většinou situací, které mohou nastat při cestování v oblasti, kde se tímto jazykem mluví.
- b) bez přípravy se zapojit do hovoru o tématech, která jsou mu známá, o něž se zajímá nebo která se týkají každodenního života (např. rodiny, koníčků, práce, cestování a aktuálních událostí).
- c) jednoduchým způsobem spojovat fráze, aby popsal události a své zážitky, sny, naděje a cíle.

- d) stručně odůvodnit a vysvětlit své názory a plány. Dokáže vyprávět příběh nebo přiblížit obsah knihy či filmu a vylíčit své reakce.
- e) smysluplně komunikovat, ačkoliv jsou zcela zřejmé pauzy způsobené plánováním gramatiky a lexika a pokusy o vhodnější formulaci, zejména v delších úsecích zcela samostatné promluvy.
- f) iniciovat, udržet v chodu a ukončit jednoduchou konverzací „z očí do očí“ v rámci známých tematických okruhů či okruhů, o které se osobně zajímá. Dokáže znovu zopakovat část toho, co někdo řekl, aby se ujistil, že si vzájemně rozumí.
- g) spojit sérii kratších jednotlivých bodů v propojený a lineární sled určitých myšlenek.
- h) poměrně plynule podat souvislý, jednoduše formulovaný popis mnohých témat z oblasti svého zájmu, přičemž je prezentuje jako lineární sled myšlenek.
- i) podat jednoduše formulovaný popis na různá témata z oblasti svého zájmu. Dokáže poměrně plynule zvládnout nekomplikované vyprávění nebo popis jako lineární sled myšlenek.
- j) podrobně popsat zážitky zachycující pocity a reakce. Dokáže vylíčit podrobnosti nepředvídatelných událostí, např. nehody.
- k) vyprávět příběh nebo přiblížit obsah knihy nebo filmu a vylíčit své reakce. Dokáže vylíčit své sny, naděje a ambice.
- l) popsat události, ať už skutečné, či smyšlené.
- m) rozvinout argumentaci natolik dobře, že se většinou dá bez problémů sledovat.
- n) stručně zdůvodňovat a vysvětlovat své názory, plány a jednání.
- o) pronést krátké, předem nacvičené hlášení/oznámení/zprávu na téma vztahující se ke každodenním událostem v jeho oboru. Ačkoliv jsou hlášení poznamenána velmi silným cizím přízvukem a intonací, jsou přesto zcela srozumitelná.
- p) přednést předem připravenou, jednoduše formulovanou přednášku/prezentaci na známé téma ve svém oboru, a to natolik jasně, že jej lze téměř celou dobu bez potíží sledovat, přičemž poměrně přesně vysvětluje hlavní myšlenky.
- q) zodpovědět následné dotazy, ale někdy musí požádat o jejich zopakování, hlavně pokud jsou vysloveny rychle.

Kandidát zkoušky zná jazyk tak, aby se domluvil a aby se vyjadřoval pomocí své slovní zásoby jen s určitou mírou zaváhání a opisných jazykových prostředků v rámci tematických okruhů, jako jsou rodina, koníčky a zájmy, práce, cestování a aktuální události. Přiměřeně správně používá repertoár běžných gramatických prostředků a vzorců v rámci snadno předvídatelných situací.

3.1.6.1 Tematické vymezení

Na úrovni UNICert® I se předpokládají obecná témata z okruhu každodenního převážně osobního života kandidáta zkoušky: osobní údaje; dům a domov, okolí; každodenní život; volný čas, zábava; cestování; mezilidské vztahy; péče o tělo a zdraví; vzdělání; nakupování; jídlo a nápoje; služby; různá místa; jazyk; počasí.

3.1.6.2 Formát a realizace

Ústní část zkoušky na úrovni UNICert® I trvá 30 minut. Na přípravu je kandidátům zkoušky poskytnut čas 20 minut.

Ústní část zkoušky vždy obsahuje část ověřující:

- A. samostatný ústní projev (alespoň 2 úlohy, v celkovém součtu 15 minut)
- B. interakci (alespoň 2 úlohy, v celkovém součtu 15 minut)

Samostatný ústní projev i interakce jsou stimulovány obrazovým doprovodem, poslechovým cvičením nebo podpurným textem. Interakce je rozhovorem kandidáta zkoušky s jiným kandidátem zkoušky (maximálně jsou interakce účastni dva kandidáti zkoušky) nebo se zkušební komisí. Během ústní části zkoušky není dovoleno používat žádné pomůcky (slovníky apod.) Zadání a doprovodné materiály jsou kandidátům poskytnuty na základě losování tematického okruhu až v den ústní části zkoušky. Seznam

okruhů k ústní části zkoušky, obrazový i textový doprovod a zadání úloh jsou součástí akreditační dokumentace poskytnuté Institutu UNICert®LUCE v rámci akreditačního procesu.

3.1.7 Psaní

Kandidát zkoušky dokáže

- a) napsat jednoduché souvislé texty na témata, která dobře zná nebo která ho osobně zajímají.
- b) psát osobní dopisy popisující zážitky a dojmy.
- c) napsat velmi jednoduše členěné souvislé texty týkající se okruhu známých témat z oblasti jeho zájmu, a to tak, že spojuje řadu kratších úseků do lineárního sledu.
- d) napsat velmi jednoduše členěné a podrobné popisy týkající se různých témat v oblasti jeho zájmu.
- e) popsat zážitek a vylíčit své pocity a své reakce v jednoduchém souvislém textu.
- f) napsat popis události, např. nedávného výletu, ať skutečného, či smyšleného.
- g) vyprávět příběh.
- h) psát krátká jednoduchá pojednání týkající se témat, která ho zajímají.
- i) s jistou dávkou sebedůvěry shrnout nashromážděné faktografické informace týkající se běžných i méně běžných záležitostí v rámci jeho oboru, napsat o nich zprávu a vyjádřit o nich svůj názor.

3.1.7.1 Tematické vymezení

Na úrovni UNICert® I se předpokládají obecná témata z okruhu každodenního převážně osobního života kandidáta zkoušky: osobní údaje; dům a domov, okolí; každodenní život; volný čas, zábava; cestování; mezilidské vztahy; péče o tělo a zdraví; vzdělání; nakupování; jídlo a nápoje; služby; různá místa; jazyk; počasí.

3.1.7.2 Formát zkoušky

Písemný projev má formu úlohy s rozsáhlou odpovědí strukturovanou nebo danou konvencí. Na úrovni UNICert® I se vyžaduje písemný projev v rozsahu 150 – 200 slov. Projev může být realizován formou dvou kratších úloh, které v součtu musí splňovat daný rozsah 150 – 200 slov. Na vypracování je kandidátům zkoušky poskytnut čas 45 minut.

Během testování písemné produkce mohou kandidáti zkoušky používat výkladový (nikoli překladový) slovník. Slovník předkládá kandidát zkoušky před zahájením testu písemné produkce ke kontrole zkušebnímu komisaři.

3.1.7.3 Funkce a slohové útvary

Písemná produkce na úrovni UNICert® I ověřuje zejména úroveň zvládnutí následujících

- a) mikrofunkcí – identifikování, podávání zpráv, žádost, poskytování odpovědí; vyjadřování a zjišťování postojů: faktický postoj (souhlas/nesouhlas), znalost (znalost/neznalost, zapamatování, zapomínání), modalita (povinnost, nezbytnost, schopnost, svolení), vůle (chtění, záměry, preference), emoce (potěšení/nelibost, obliba/neobliba, zájem, překvapení, strach), morálka (omluvy, schválení, lítost, soustrast); přesvědčování (návrhy, žádosti, varování, rady, povzbuzení, žádost o pomoc, pozvání, nabídky), navazování kontaktu s lidmi (oslovení, pozdravy, představování, rozloučení), strukturování projevu (počátek interakce, ukončení interakce atd.).
- b) makrofunkcí – popis, vypravování, vysvětlení, argumentace.

Předpokládá se, že kandidát zkoušky se dokáže adekvátně vyjádřit v cílovém jazyce v rámci těchto slohových útvarů: neformální dopis, oznámení a zpráva, pozvánka, zpráva (vzkaz), formální dopis (žádost, stížnost).

3.2 Specifikace UNlcert® II

3.2.1 Tematické oblasti

Na úrovni UNlcert® II je lexikum doporučeno pro UNlcert® I doplněné o kulturu, umění, společenské události, prezentace rodného města, státu, nabízení služeb, vstupní pracovní pohovor, plánování budoucnosti, problémy životního prostředí, základních informací o studijním zaměření, vypracování projektu apod.

3.2.2 Stupeň odbornosti

Střední; obecný jazyk, profesní jazyk a základy akademického jazyka.

3.2.3 Rozsah znalostí jazykových prostředků

V každém jazyce, který je předmětem testování, je nutné stanovit minimální gramatický a lexikální základ pro tuto úroveň. Při rozhodování o rozsahu a skladbě jazykových prostředků se doporučuje přihlídnout k preskriptivnímu dokumentu Rady Evropy dle příslušné úrovně pro daný jazyk.

Například pro anglický jazyk se předpokládá znalost jazykových prostředků požadovaných pro UNlcert® I, doplněných o: přítomný čas prostý versus průběhový, minulý čas prostý versus průběhový, minulý čas versus předpřítomný čas, předminulý čas, vyjádření budoucnosti, předpřítomný čas prostý a průběhový, předminulý čas a předpřítomný čas, modální slovesa, kondicionál, zvrtná zájmena, frázová slovesa a vedlejší věty (podmínkové, časové, vztažné, příčinné).

3.2.4 Poslech s porozuměním

Kandidát(ka) rozumí hlavním myšlenkám složitějších textů týkajících se jak konkrétních, tak abstraktních témat včetně odborně/akademicky zaměřených diskusí ve svém oboru. Rozumí delším promluvám a přednáškám a dokáže sledovat i výměnu názorů, pokud téma přednášky dostatečně zná. Rozumí většině televizních zpráv a programů týkajících se aktuálních témat. Rozumí většině filmů ve spisovném jazyce.

3.2.4.1 Formát zkoušky

Všechny testové úlohy musí před ostrým použitím projít procesem moderace (posouzení týmem jazykových odborníků), v ideálním případě pretestací (zadání testu cílové populaci, statistické vyhodnocení a následné potřebné úpravy); to vše proto, aby byla zajištěna kvalita testových úloh a aby jejich obtížnost odpovídala požadované úrovni.

Doporučené typy testových úloh

- testové úlohy s výběrem odpovědi (4 volby, pouze jedna správná)
- doplňování do textu/tabulky
- otevřené otázky s krátkou odpovědí
- shrnutí slyšeného

Tvorba a hodnocení testových úloh

Testové úlohy jsou zkonstruovány tak, aby kandidát prokázal, že

- porozuměl hlavní myšlence.
- porozuměl specifické informaci/detailům.
- pochoopil výpověď ve společenském a situačním kontextu.

Pro zajištění spravedlivého přístupu ke všem kandidátům se doporučuje kombinace testovacích metod.

Testové úlohy pokrývají co nejvíce tematických oblastí odpovídajících této úrovni a splňují následující kritéria:

Časová dotace: 30 min.

Médium: papír/tužka nebo PC; CD/ flash disk

Počet nahrávek: minimálně 2 různé nahrávky

Délka jednotlivých nahrávek: 8 až 12 minut (v celkovém součtu všech částí poslechového testu)

Počet testových úloh: minimálně 2 testové úlohy různého typu

Typy nahrávek

- a) monolog(y) a dialog(y)
- b) zprávy, nahrávky týkající se každodenního života a odborných profesních témat (doporučený kontext: vysokoškolské nebo pracovní prostředí)

Stupeň autenticity textů

Adaptovaný, nahráno rodilým nebo nerodilým mluvčím, bez šumů z okolního prostředí.

Bodování

Za správně zodpovězenou položku získává kandidát zkoušky kladné body (např. za správnou odpověď 1 bod, za nesprávnou 0 bodů). Hodnocení každé části zkoušky (poslech, čtení, mluvení a psaní) se stanovuje třemi způsoby:

1. součtem kladných bodů
2. procentem (poměrem kladných bodů k celkovému počtu bodů v dané části)
3. známkou podle klasifikační tabulky (dle dosaženého počtu procent)

Instrukce

Instrukce zadávají zkoušející před zkouškou v mateřském jazyce, test samotný obsahuje instrukce v cílovém jazyce.

3.2.5 Čtení s porozuměním

Kandidát zkoušky rozumí hlavním myšlenkám složitějších textů týkajících se jak konkrétních, tak abstraktních témat včetně odborně zaměřených textů ve svém oboru.

3.2.5.1 Formát zkoušky

Všechny testové úlohy musí před ostrým použitím projít procesem moderace (posouzení týmem jazykových odborníků), v ideálním případě pretestací (zadání testu cílové populaci, statistické vyhodnocení a následné potřebné úpravy); to vše proto, aby byla zajištěna kvalita testových úloh a aby jejich obtížnost odpovídala požadované úrovni.

Doporučené typy testových úloh

- a) testové úlohy s výběrem odpovědi (4 volby, pouze jedna správná)
- b) doplňování do textu/tabulky
- c) otevřené otázky s krátkou odpovědí
- d) shrnutí přečteného

Tvorba a hodnocení testových úloh

Testové úlohy jsou zkonstruovány tak, aby kandidát prokázal, že

- a) porozuměl hlavní myšlence.
- b) porozuměl specifické informaci/detailům.
- c) pochopil výpověď ve společenském a situačním kontextu.

Pro zajištění spravedlivého přístupu ke všem kandidátům se doporučuje kombinace testovacích metod.

Testové úlohy pokrývají co nejvíce tematických oblastí odpovídajících této úrovni a splňují následující kritéria:

Časová dotace: 30 min.

Médium: papír/tužka nebo PC

Délka jednotlivých textů: 1000 – 1200 (součet slov ve všech testech v části testující porozumění čtenému)

Počet testových úloh: minimálně 2 testové úlohy různého typu

Typy textů

- a) autentické texty (přípustné je zkrácení)
- b) obsah zaměřený na publicistické texty z oboru, nebo texty z oborové oblasti, profesní nebo akademické (doporučený kontext: vysokoškolské nebo pracovní prostředí)

Stupeň autenticity textů

Převážně autentický.

Bodování

Za správně zodpovězenou položku získává kandidát zkoušky kladné body (např. za správnou odpověď 1 bod, za nesprávnou 0 bodů). Hodnocení každé části zkoušky (poslech, čtení, mluvení a psaní) se stanovuje třemi způsoby:

1. součtem kladných bodů
2. procentem (poměrem kladných bodů k celkovému počtu bodů v dané části)
3. známkou podle klasifikační tabulky (dle dosaženého počtu procent)

Instrukce

Instrukce zadávají zkoušející před zkouškou v mateřském jazyce, test samotný obsahuje instrukce v cílovém jazyce.

3.2.6 Mluvení

Kandidát zkoušky dokáže

- a) účastnit se rozhovoru natolik plynule a spontánně, že může vést běžný rozhovor s rodilými mluvčími.
- b) aktivně se zapojit do diskuse o známých tématech, vysvětlovat a obhajovat své názory.
- c) srozumitelně a podrobně se vyjadřovat k široké škále témat, která se vztahují k oblasti jeho zájmu i studijního oboru.
- d) vysvětlit své stanovisko k aktuálním otázkám a uvést výhody a nevýhody různých řešení.
- e) inicializovat promluvu, vzít si slovo, kdy je to vhodné, a ukončit konverzaci, kdy potřebuje, ačkoliv to nemusí vždy provést elegantním způsobem. Napomáhá vývoji diskuse, která probíhá ve známé oblasti, způsobem, kterým dává najevo, že rozumí, vyzývá ostatní k diskusi atd.
- f) užívat omezené množství kohezčních prostředků tak, že dokáže ze svých výpovědí vytvořit věcnou a koherentní promluvu, ačkoliv v dlouhém textu nedokáže občas postihnout myšlenkovou návaznost.
- g) vytvořit jasné a podrobné popisy a srozumitelně a podrobně se vyjadřovat o široké škále témat, která se vztahují k oblasti jeho zájmu i studijního oboru, přičemž rozvádí své myšlenky a podporuje je dodatečnými argumenty a odpovídajícími příklady.
- h) podat jasný a systematicky rozvinutý popis a prezentaci, přičemž zvýrazňuje hlavní myšlenky a uvádí potřebné podrobnosti.

- i) vytvořit jasné a podrobné popisy na široký okruh témat, která se vztahují k oblasti jeho zájmu i studijního oboru.
- j) sestavit řetěz promyšlených argumentů. Dokáže vysvětlit svůj pohled na aktuální téma a uvést výhody a nevýhody různých přístupů, dostatečně rozvede a podpoří svůj názor doplňujícími argumenty a případnými příklady.
- k) systematicky rozvinout argumentaci a přitom do určité míry dokládá své názory podpůrnými argumenty a vhodnými příklady.
- l) pronést hlášení/zprávu/oznámení týkající se většiny obecných témat natolik zřetelně, plynule a spontánně, že se posluchač nemusí jakkoliv namáhat.
- m) srozumitelně přednést předem připravenou přednášku/prezentaci, vyjádřit souhlas či nesouhlas s určitým názorem a uvádět výhody a nevýhody různých možností.
- n) zodpovědět řadu následných otázek, a to natolik plynule a spontánně, že odpovědi nečiní žádné obtíže řečníku ani posluchačům.
- o) srozumitelně přednést systematicky vystavěnou přednášku, zvýrazňovat důležité myšlenky a případné doplňující podrobnosti.
- p) spontánně se vzdálit od předem připraveného textu a navázat na zajímavé otázky z řad posluchačů, přičemž obvykle vykazuje pozoruhodnou plynulost a lehkost vyjadřování.

Kandidát zkoušky má dostatečný rozsah jazykových prostředků, aby byl schopen vytvořit jasný popis, sdělil své názory týkající se většiny obecných, základních profesních a akademických témat, což činí bez většího zřejmého hledání slov a pomocí některých druhů podřadných souvětí. Ovládá gramatiku v relativně vysoké míře. Nedopouští se chyb, které by mohly způsobit nedorozumění, a je si schopen většinu svých chyb opravit.

3.2.6.1 Tematické vymezení

Na úrovni UNICert® II se předpokládají obecná témata z okruhu každodenního převážně osobního života kandidátů zkoušky: osobní údaje; dům a domov, okolí; každodenní život; volný čas, zábava; cestování; mezilidské vztahy; péče o tělo a zdraví; vzdělání; nakupování; jídlo a nápoje; služby; různá místa; jazyk; počasí. Na této úrovni jsou mezi obecná témata zařazena i základní témata z profesní i akademické oblasti v rámci specifického zaměření akreditovaného programu.

3.2.6.2 Formát zkoušky

Ústní část zkoušky na úrovni UNICert® II trvá 30 minut. Na přípravu je kandidátům zkoušky poskytnut čas 20 minut. Testové úlohy jsou zadány v cílovém jazyce.

Ústní část zkoušky vždy obsahuje část ověřující:

- a) samostatný ústní projev (alespoň 2 úlohy)
- b) interakci (alespoň 2 úlohy)

Alespoň jedna úloha je zadána z profesní oblasti v rámci specifického zaměření akreditovaného programu.

Samostatný ústní projev i interakce jsou stimulovány obrazovým doprovodem, poslechovým cvičením nebo podpůrným textem.

Během ústní části zkoušky není dovoleno používat žádné pomůcky (slovníky apod.) Zadání a doprovodné materiály jsou kandidátům poskytnuty na základě losování tematického okruhu až v den ústní části zkoušky.

Interakce je rozhovorem kandidáta zkoušky s jiným kandidátem zkoušky (maximálně jsou interakce účastni dva kandidáti zkoušky) nebo se zkušební komisí.

Seznam tematických okruhů k ústní části zkoušky, obrazový i textový doprovod a zadání úloh jsou součástí akreditační dokumentace poskytnuté Institutu UNICert® LUCE v rámci akreditačního procesu.

3.2.7 Psaní

Kandidát zkoušky dokáže

- a) napsat srozumitelné podrobné texty na širokou škálu témat souvisejících s jeho zájmy i studijním oborem.
- b) napsat pojednání nebo zprávy, předávat informace, obhajovat nebo vyvracet určitý názor. V dopise dovede zdůraznit, čím jsou pro něj události a zážitky osobně důležité.
- c) napsat srozumitelné podrobné texty týkající se různých témat z oblasti jeho zájmů i studijního oboru, přičemž dokáže shrnout, skloubit a zhodnotit informace a argumenty z velkého počtu zdrojů.
- d) napsat srozumitelné a podrobné popisy týkající se různých témat v oblasti jeho zájmu i studijního oboru.
- e) napsat recenzi filmu, knihy nebo hry.
- f) napsat srozumitelné a podrobné popisy skutečných nebo smyšlených událostí a zážitků, přičemž vyjadřuje vztahy mezi myšlenkami v logicky uspořádaném souvislém textu a dodržuje ustálené konvence daného žánru.
- g) napsat pojednání nebo zprávy, které systematicky rozvíjejí argumentaci, patřičně zdůrazňují důležité myšlenky a dodávají potřebné detaily.
- h) zhodnotit různé nápady týkající se problému nebo jeho řešení.
- i) v cílovém jazyce vypracovat prezentaci.
- j) napsat pojednání nebo zprávu, které rozvíjejí argumentaci, uvádějí důvody pro a proti určitému názorovému stanovisku a vysvětlují výhody a nevýhody různých možností.
- k) shrnout a skloubit informace a argumenty z velkého počtu různých zdrojů.

3.2.7.1 Tematické vymezení

Na úrovni UNICert® II se předpokládají obecná témata z okruhu každodenního převážně osobního života kandidátů zkoušky: osobní údaje; dům a domov, okolí; každodenní život; volný čas, zábava; cestování; mezilidské vztahy; péče o tělo a zdraví; vzdělání; nakupování; jídlo a nápoje; služby; různá místa; jazyk; počasí. Na této úrovni jsou mezi obecná témata zařazena i základní témata z profesní a akademické oblasti v rámci specifického zaměření akreditovaného programu.

3.2.7.2 Formát zkoušky

Písemný projev má formu úlohy s rozsáhlou odpovědí strukturovanou nebo danou konvencí. Na úrovni UNICert® II se vyžaduje písemný projev v rozsahu 300 – 400 slov. Projev může být realizován formou dvou kratších úloh, které v součtu musí splňovat daný rozsah 300 – 400 slov. Na vypracování je kandidátům zkoušky poskytnut čas 60 minut. Během testování písemné produkce mohou kandidáti zkoušky používat výkladový (nikoli překladový) slovník. Slovník předkládá kandidát zkoušky před zahájením testu písemné produkce ke kontrole zkušebnímu komisaři. Testové úlohy jsou zadány v cílovém jazyce.

3.2.7.3 Funkce a slohové útvary (žánry)

Písemná produkce na úrovni UNICert® II ověřuje zejména úroveň zvládnutí následujících funkcí:

- a) mikrofunkcí – identifikování, podávání zpráv, opravování, žádost, poskytování odpovědí; vyjadřování a zjišťování postojů: faktický postoj (souhlas/nesouhlas), znalost (znalost/neznalost, zapamatování, zapomínání, pravděpodobnost, jistota), modalita (povinnost, nezbytnost, schopnost, svolení), vůle (chtění, touhy, záměry, preference), emoce (potěšení/nelibost, oblíba/neoblíba, uspokojení, zájem, překvapení, naděje, zklamání, strach, obavy, vděčnost), morálka (omluvy, schválení, lítost, soustrast), přesvědčování (návrhy, žádosti, varování, rady, povzbuzení, žádost o pomoc, pozvání, nabídky), navazování kontaktu s lidmi (upoutání pozornosti, oslovení, pozdravy,

představování, přípitky, rozloučení), strukturování projevu (počátek interakce, střídání partnerů v promluvě, ukončení interakce atd.), pokus o vhodnější formulaci v komunikaci.

b) makrofunkcí – popis, vypravování, komentář, úvodní část vypravování (expozice), výklad, vysvětlení, demonstrace, předvedení, instrukce, argumentace, přesvědčování atd.

Předpokládá se, že kandidát zkoušky se dokáže adekvátně vyjádřit v cílovém jazyce v rámci těchto slohových útvarů (žánrů): vypravování a příběh (narace), popis (místa, osoby, události, pracovního postupu), recenze, kompozice (esej, úvaha), dopis (formální i neformální), článek (odborný i populárně naučný).

Předpokládá se zvládnutí všech funkcí a útvarů na úrovni UNICert® I. Stupeň jejich ovládnutí se však již na úrovni UNICert® II netestuje.

3.3 Specifikace UNICert® III

3.3.1 Tematické oblasti

Na úrovni UNICert® III je testováno lexikum doporučené pro UNICert® I a II doplněné o slovní zásobu cílového oboru i vzhledem ke stylistickým rozdílům jednotlivých útvarů a stylů, včetně dobré znalosti příslušných frazeologismů a profesionalismů.

3.3.2 Stupeň odbornosti

Na úrovni UNICert® III se předpokládá vyšší stupeň odbornosti, obecný jazyk, profesní jazyk a akademický jazyk.

3.3.3 Rozsah znalostí jazykových prostředků

Na úrovni UNICert® III je testována znalost jazykových prostředků požadovaná pro UNICert® I a II doplněná o jazykové prostředky potřebné pro komunikaci v oboru.

Při rozhodování o rozsahu a skladbě jazykových prostředků se doporučuje přihlídnout k preskriptivnímu dokumentu Rady Evropy dle příslušné úrovně.

3.3.4 Poslech s porozuměním

Kandidát zkoušky rozumí projevům běžné i odborné komunikační sféry (ve svém oboru), rozlišuje různé styly (formální, neformální atd.) a rozumí přednáškám i diskusím na odborná témata.

3.3.4.1 Formát zkoušky

Všechny testové úlohy musí před ostrým použitím projít procesem moderace (posouzení týmem jazykových odborníků), v ideálním případě pretestací (zadání testu cílové populaci, statistické vyhodnocení a následné potřebné úpravy); to vše proto, aby byla zajištěna kvalita testových úloh a aby jejich obtížnost odpovídala požadované úrovni.

Doporučené typy testových úloh

- a) testové úlohy s výběrem odpovědi (4 volby, pouze jedna správná)
- b) doplňování do textu/tabulky
- c) otevřené otázky s krátkou odpovědí
- d) shrnutí slyšeného

Tvorba a hodnocení testových úloh

Testové úlohy jsou zkonstruovány tak, aby kandidát prokázal, že

- a) porozuměl hlavní myšlence.
- b) porozuměl specifické informaci/detailům.
- c) pochopil výpověď ve společenském a situačním kontextu.
- d) byl schopen inference a dedukce.
- e) rozuměl záměru, postojům a tónu autora.
- f) rozuměl hypotéze, analýze a diskusi na abstraktní témata.

Pro zajištění spravedlivého přístupu ke všem kandidátům se doporučuje kombinace testovacích metod.

Testové úlohy pokrývají co nejvíce tematických oblastí odpovídajících této úrovni a splňují následující kritéria:

Časová dotace: 30 min.

Médium: papír/tužka nebo PC; CD/flash disk

Počet nahrávek: minimálně 2 různé nahrávky

Délka jednotlivých nahrávek: 13 až 17 minut (v celkovém součtu všech testových úloh)

Počet testových úloh: minimálně 3 testové úlohy různého typu

Typy nahrávek

- a) monolog(y) a dialog(y)
- b) zprávy, nahrávky týkající se každodenního života (doporučený kontext: vysokoškolské nebo pracovní prostředí)
- c) přednášky, odborné diskuse

Stupeň autenticity nahrávky

Dle možností autentický, případně jen mírně upravený.

Bodování

Za správně zodpovězenou položku získává kandidát zkoušky kladné body (např. za správnou odpověď 1 bod, za nesprávnou 0 bodů). Hodnocení každé části zkoušky (poslech, čtení, mluvení a psaní) se stanovuje třemi způsoby:

1. součtem kladných bodů
2. procentem (poměrem kladných bodů k celkovému počtu bodů v dané části)
3. známkou podle klasifikační tabulky (dle dosaženého počtu procent)

Instrukce

Instrukce zadávají zkoušející před zkouškou v mateřském nebo cílovém jazyce, test samotný obsahuje instrukce v cílovém jazyce. Testové úlohy jsou zadány v cílovém jazyce.

3.3.5 Čtení s porozuměním

Kandidát rozumí náročnějším stylisticky diferencovaným textům delšího rozsahu s důrazem na znalost specifické terminologie. Je schopen selektovat, srovnávat a uspořádat informace v textu, pochopit návaznost, sled událostí a logické vztahy, rozpoznat objektivní a subjektivní formulace, rozlišit explicitně a implicitně vyjádřené myšlenky.

3.3.5.1 Formát zkoušky

Všechny testové úlohy musí před ostrým použitím projít procesem moderace (posouzení týmem jazykových odborníků), v ideálním případě pretestací (zadání testu cílové populaci, statistické vyhodnocení a následné potřebné úpravy); to vše proto, aby byla zajištěna kvalita testových úloh a aby jejich obtížnost odpovídala požadované úrovni.

Doporučené typy testových úloh

- a) testové úlohy s výběrem odpovědi (4 volby, pouze jedna správná)
- b) doplňování do textu/tabulky
- c) otevřené otázky s krátkou odpovědí
- d) shrnutí přečteného

Tvorba a hodnocení testových úloh

Testové úlohy jsou zkonstruovány tak, aby kandidát prokázal, že

- a) porozuměl hlavní myšlence.
- b) porozuměl specifické informaci/detailům.
- c) pochopil výpověď ve společenském a situačním kontextu.
- d) byl schopen inference a dedukce
- e) rozuměl záměru, postojům a tónu autora
- f) rozuměl hypotéze, analýze a diskusi na abstraktní témata.

Pro zajištění spravedlivého přístupu ke všem kandidátům se doporučuje kombinace testovacích metod.

Testové úlohy pokrývají co nejvíce tematických oblastí odpovídajících této úrovni a splňují následující kritéria:

Časová dotace: 90 min.

Médium: papír/tužka nebo PC; CD/flash disk

Délka textů: (součet slov ve všech testech v části testující porozumění čtenému) 1400 – 1800 slov

Počet testových úloh: minimálně 2 testové úlohy různého typu

Typy textů

Doporučený kontext: vysokoškolské nebo pracovní prostředí.

Stupeň autenticity

Autentické texty, případně mírně upravené.

Bodování

Za správně zodpovězenou položku získává kandidát zkoušky kladné body (např. za správnou odpověď 1 bod, za nesprávnou 0 bodů). Hodnocení každé části zkoušky (poslech, čtení, mluvení a psaní) se stanovuje třemi způsoby:

1. součtem kladných bodů
2. procentem (poměrem kladných bodů k celkovému počtu bodů v dané části)
3. známkou podle klasifikační tabulky (dle dosaženého počtu procent)

Instrukce

Instrukce zadávají zkoušející před zkouškou v mateřském jazyce, test samotný obsahuje instrukce v cílovém jazyce. Testové úlohy jsou zadány v cílovém jazyce.

3.3.6 Mluvení

Kandidát zkoušky dokáže

- a) vyjadřovat se plynule a pohotově bez příliš zjevného hledání výrazů.
- b) používat jazyk pružně a efektivně pro společenské a pracovní účely.
- c) přesně formulovat své myšlenky a názory a vhodně navazovat na příspěvky ostatních mluvčích.
- d) jasně a podrobně popsat složitá témata, rozšiřovat je o témata vedlejší, rozvíjet konkrétní body a zakončit svou řeč vhodným závěrem.

- e) vybírat si formulace tak, aby se vyjádřil jasně a na odpovídající stylové rovině k široké škále obecných, akademických, profesních témat či témat týkajících se volného času, aniž by musel jazykově redukovat to, co chce vyjádřit.
- f) použít důsledně vysoký stupeň gramatické správnosti. Zřídka se dopouští systémových chyb a tyto chyby jsou sotva postřehnutelné, ale pokud se objeví, obvykle jsou opraveny.
- g) plynule a spontánně se vyjadřovat bez většího úsilí. Pouze koncepčně obtížný předmět hovoru může přibrzdit přirozený a plynulý tok jazyka.
- h) vybrat vhodné fráze z celé řady diskursních funkcí, které má pohotově k dispozici, aby svými poznámkami upozornil na to, že se ujme slova, a aby své vlastní příspěvky dovedně přizpůsobil tomu, co říkají ostatní mluvčí.
- i) vypracovat věcnou, plynulou a správně strukturovanou řeč a přitom prokázat ovládnutí slohotvorných postupů, spojovacích výrazů a kohezních prostředků.
- j) podat jasné a podrobné popisy a srozumitelně a podrobně se vyjadřovat o složitých tématech, rozšiřovat je o vedlejší témata, rozvíjet konkrétní body a zakončit svou řeč vhodným závěrem.
- k) vytvořit jasné a podrobné popisy na složitá témata.
- l) vytvořit propracované popisy a vyprávění, začlenit do nich vedlejší témata, rozvíjet konkrétní myšlenky a vhodně je uzavřít.
- m) plynule pronést hlášení/zprávu/oznámění, většinou bez námahy, využívat přízvuku a intonace, aby přesně vyjádřil jemnější významové odstíny.
- n) srozumitelně přednést dobře uspořádanou přednášku/prezentaci na složité téma, dostatečně rozvést a podepřít své názory vedlejšími argumenty, důvody a vhodnými příklady.
- o) zvládat poznámky z publika, reagovat na ně spontánně a téměř bez námahy.

3.3.6.1 Tematické vymezení

Na úrovni UNICert®III se předpokládají témata z okruhu profesního a akademického života kandidátů zkoušky. Tematické okruhy pokrývají profesní i akademickou oblast v rámci specifického zaměření akreditovaného programu.

3.3.6.2 Formát zkoušky

Ústní část zkoušky na úrovni UNICert®III trvá 30 minut. V případě zařazení prezentace trvá ústní část zkoušky 45 minut. Na přípravu je kandidátům zkoušky poskytnut čas 30 minut.

Ústní část zkoušky vždy obsahuje část ověřující:

- a) samostatný ústní projev (alespoň 2 úlohy)
- b) interakci (alespoň 2 úlohy)
- c) prezentace s podporou audiovizuální techniky (dobrovolné)

Testové úlohy jsou zadány v cílovém jazyce. Všechny úlohy jsou zadány z profesní oblasti v rámci specifického zaměření akreditovaného programu.

Samostatný ústní projev i interakce jsou stimulovány obrazovým doprovodem, poslechovým cvičením nebo podpurným textem. Během ústní části zkoušky není dovoleno používat žádné pomůcky (slovníky apod.) Zadání a doprovodné materiály jsou kandidátům poskytnuty na základě losování tematického okruhu až v den ústní části zkoušky. Pokud je součástí i prezentace, uvádí téma své prezentace kandidát již na přihlášce na zkoušku a audiovizuální doprovod si kandidát připravuje doma před konáním ústní části zkoušky.

Interakce je rozhovorem kandidáta zkoušky s jiným kandidátem zkoušky (maximálně jsou interakce účastni dva kandidáti zkoušky) nebo se zkušební komisí.

Seznam tematických okruhů k ústní části zkoušky, obrazový i textový doprovod a zadání úloh jsou součástí akreditační dokumentace poskytnuté Institutu UNICert®LUCE v rámci akreditačního procesu.

3.3.7 Psaní

Kandidát zkoušky dokáže

- a) jasně se vyjádřit, dobře uspořádat text a podrobně vysvětlit svá stanoviska.
- b) psát podrobné dopisy, pojednání nebo zprávy o složitých tématech a zdůraznit to, co považuje za nejdůležitější.
- c) zvolit styl textu podle toho, jakému typu čtenáře je určen.
- d) napsat jasné, dobře uspořádané texty týkající se složitých témat a zdůraznit důležité otázky. Přitom dokáže za pomoci doplňujících argumentů a vhodných příkladů podrobně rozvést a podepřít svá názorová stanoviska a vhodně zakončit svůj písemný projev.
- e) napsat srozumitelné, podrobné a syntakticky správně uspořádané a rozvinuté popisy a imaginativní texty v přesvědčivém, osobitém, přirozeném stylu vhodném pro čtenáře, kterému jsou určeny.
- f) napsat srozumitelnou, syntakticky správně vystavěnou stať týkající se složitého tématu a zdůraznit sporné otázky.
- g) dostatečně podrobně rozvést své názory a podpořit je dalšími argumenty, důvody a vhodnými příklady.
- h) v cílovém jazyce vypracovat (a přednést) prezentaci.

3.3.7.1 Tematické vymezení

Na úrovni UNICert® III se předpokládají témata z okruhu profesního a akademického života kandidátů zkoušky. Tematické okruhy pokrývají profesní i akademickou oblast v rámci specifického zaměření akreditovaného programu.

3.3.7.2 Formát zkoušky

Písemný projev má formu úlohy s rozsáhlou odpovědí strukturovanou nebo danou konvencí. Na úrovni UNICert® III se vyžaduje písemný projev v rozsahu 550 – 650 slov. Projev může být realizován formou dvou kratších úloh, které v součtu musí splňovat daný rozsah 550 – 650 slov. Alespoň jedna z úloh však musí být vždy zadána v tematickém rámci daného specifického zaměření akreditovaného programu. Druhé téma může být zadáno v rámci obecně akademického tématu. Na vypracování je kandidátům zkoušky poskytnut čas 90 minut. Testové úlohy jsou zadány v cílovém jazyce. Během testování písemné produkce mohou kandidáti zkoušky používat výkladový (nikoli překladový) slovník. Slovník předkládá kandidát zkoušky před zahájením testu písemné produkce ke kontrole zkušebnímu komisaři.

3.3.7.3 Funkce a slohové útvary

Písemná produkce na úrovni UNICert® III ověřuje zejména úroveň zvládnutí následujících funkcí:

- a) mikrofunkcí – identifikování, podávání zpráv, opravování, žádost, poskytování odpovědí; vyjadřování a zjišťování postojů: faktický postoj (souhlas/nesouhlas), znalost (znalost/neznalost, zapamatování, zapomínání, pravděpodobnost, jistota), modalita (povinnost, nezbytnost, schopnost, svolení), vůle (chtění, touhy, záměry, preference), emoce (potěšení/nelibost, oblíba/neoblíba, uspokojení, zájem, překvapení, naděje, zklamání, strach, obavy, vděčnost), morálka (omluvy, schválení, lítost, soustrast), přesvědčování (návrhy, žádosti, varování, rady, povzbuzení, žádost o pomoc, pozvání, nabídky), navazování kontaktu s lidmi (upoutání pozornosti, oslovení, pozdravy, představování, přípitky, rozloučení), strukturování projevu (počátek interakce, střídání partnerů v promluvě, ukončení interakce atd.), pokus o vhodnější formulaci v komunikaci.
- b) makrofunkcí – popis, vypravování, komentář, výklad, vysvětlení, demonstrace, předvedení, instrukce, argumentace, přesvědčování, shrnutí atd.

Předpokládá se, že kandidát zkoušky se dokáže adekvátně vyjádřit v cílovém jazyce v rámci těchto slohových útvarů (žánrů): vypravování a příběh (narace), popis (místa, osoby, události, pracovního

postupu), recenze, kompozice (esej, úvaha), dopis (formální i neformální), článek (odborný i populárně naučný), abstrakt, výzkumná zpráva, laboratorní zpráva, poster. Na úrovni UNlcert® III se předpokládá zvládnutí všech ostatních útvarů a požadavků dílčích registrů definovaných v nižších úrovních, ale neověřují se při samotném testování.

Ukázky úloh

Čtení

Porozumění čtenému textu musí respektovat výše zmíněné specifikace. Jedná se zejména o aspekty:

- a) jazykové (testování relevantních jazykových prostředků typických pro specifické účely obecného, pracovního a akademického diskursu dle dané úrovně testování),
- b) obsahové (testového zadání musí obsahovat témata relevantní pro obecný, pracovní a akademický diskurs dle dané úrovně testování),
- c) formální (testuje se rovněž orientace ve struktuře a organizaci textu v rámci žánrů typických pro obecný, pracovní a akademický diskurs dle dané úrovně testování).

Testy mohou obsahovat klasické úlohy (di/trichotomické, výběr z více odpovědí, krátká otevřená odpověď) nebo delší otevřené odpovědi (např. ve formě task-based testování jako řešení praktické či teoretické úlohy na základě přečteného textu).

Ukázka č. 1 (UNICert® III)

Time for robots to get real (New Scientist, by Helen Greiner)(UNICert® III)

From robotic slug-killers to dancing humanoids, there's a lot of media buzz around robots. However, the roboticists behind such ventures need a serious reality check.

As I am a founder of iRobot Corporation, based in Bedford, Massachusetts, and CEO of robotics start-up CyPhy Works, it's clear to me that merely engineering "cool" robots does little to advance the field. If robotics is to succeed like computing, what matters is making practical robots that do jobs well and affordably - factors that tend to get lost as people fascinate over the latest autonomous party pieces.

The importance of focusing on practicality struck us during iRobot's formative years in the 1990s, when we were engineering robots as toys, oil-well surveyors and commercial cleaners for industry-leading firms. Why? Companies would only pay good money for practical designs that performed reliably.

Roboticists who don't focus on practicality, ruggedness and cost are kidding themselves. Simply put, people don't want outlandish machines in their homes. Before iRobot introduced the Roomba vacuuming robot in 2002, focus groups imagined it would look like the Terminator pushing a vacuum cleaner - and told us they would not accept such machines in their homes. But when we showed them Roomba was small, light and friendly, they loved it.

Another benefit of practicality was seen last year, when iRobot's military robots, originally deployed in Afghanistan to defuse improvised explosive devices, proved very useful to the human teams dealing with the nuclear emergency at the Fukushima Daiichi power plant in Japan. As a result, many in Japan have questioned the nation's research focus on singing, running and dancing humanoid robots. It looks like change is afoot there.

This is to be welcomed because at this point, attempting to duplicate human intelligence or the human form robotically is a wrong-headed approach. We already have about 7 billion humans on the planet and we are really good at what we do. To sell humanoid robots they would have to be better than people - and that is just not realistic yet.

Software standardisation, around the Robot Operating System and Linux, for instance, will help developers focus on the practical. This is a tremendous move because engineers, particularly in research universities, won't have to start coding from the ground up to build their own robots. Instead, their challenge will be to build software packages small enough to run on affordable processors, and robots that avoid the common embarrassment of being wimpy and underpowered with limited usage time. By focusing on bringing robots to market, innovators will be able to put the industry firmly on the commercially viable, world-changing track it deserves.

Task 1

Decide whether the statements are true (T), false (F) or not given (NG). Tick the right one.

- 1 Though robots receive a lot of publicity, roboticists should change their approach to the robot development. T/F/NG
- 2 Companies are willing to invest money into engineering robots. Practicality is not their priority. T/F/NG
- 3 Customers were fascinated by Roomba vacuum cleaner at its introduction in 2002. T / F/NG
- 4 Military robots used in Afghanistan were successfully deployed in the nuclear disaster in Fukushima, Japan. T/F/NG
- 5 Development of humanoid robots duplicating human intelligence is the correct trend. T/F/NG

Task 2

Answer the following questions.

- 1 What were customers' ideas about Roomba vacuum cleaner before its introduction in 2002?
.....
- 2 How will software standardisation help university researchers?
.....
- 3 What is the current challenge for innovators?
.....

Task 3

Explain the following expressions (in one simple sentence only)

- 1 media buzz (par. 1)
.....
- 2 making robots affordably (par. 2)
.....
- 3 humanoid robot (par. 6)
.....
- 4 commercially-viable track (par. 7)
.....

Ukázka č. 2 (UNICert® III)

Problems of Growth and Decay (UNICert® III)

One class of applications employing the exponential and logarithmic functions deals with quantities that increase or decrease continuously at a rate that is some constant times the amount present at any time. Thus the temperature in a steel bar may decrease at any instant at a rate of 0.1 per minute times the actual temperature at that instant. We are already accustomed to the notion of an instantaneous rate of change and this idea may no longer disturb us, but the notion of an instantaneous rate that is some constant times the amount already present calls for an understanding of the significance of the constant that may not be intuitively apparent.

Let us therefore begin with a more familiar situation. Suppose that we deposit 1 dollar in a bank that pays 4 per cent interest per year and compounds the interest annually. This means that the bank adds 4 cents to the account at the end of the first year. Then the total amount to the credit of the depositor at that time is \$1.04. At the end of the second year the bank pays 4 percent interest on \$1.04. Hence the amount at the end of the second year is

$$1.04 + (1.04)^2(0.04) = 1.04(1 + 0.04) = (1.04)^3 .$$

At the end of the third year the bank pays 4 percent on the amount present, namely $(1.04)^2$. Hence the amount at the end of the third year is

$$(1.04)^2 + 1.04^2(0.04) = (1.04)^3.$$

At the end of n years the amount A accumulated is

$$(42) \quad A = (1.04)^n$$

We should note that under annual compound interest the bank pays interest on the *amount present*, but it pays this interest once a year; the rate of 0.04 is *not* applied continuously to the amount present. Moreover, if formula (42) is to fit the actual situation, the values of n must be positive integers.

Now suppose that the bank pays 4 per cent per year compounded quarterly. This means that the annual rate is divided by 4 and the interest of 1 per cent is paid at the end of each quarter year on the amount present at that time. The amount accumulated at the end of n years is readily calculated by the same argument that led to (42), except that now the interest rate is $0.04 / 4$ and the number of times interest is compounded is $4n$. Hence the amount accumulated at the end of n years is

$$(43) \quad A = \left(1 + \frac{0.04}{4}\right)^{4n}.$$

If, instead of quarterly, the interest is compounded r times a year at the rate of 4 per cent per year, the amount accumulated at the end of n years is

$$(44) \quad A = \left(1 + \frac{0.04}{r}\right)^{rn}.$$

We now ask the seemingly pointless question: suppose that r becomes infinite, that is, suppose that the interest is compounded *continuously* at the rate of 4 per cent per year; how much money is accumulated at the end of n years? What we want is the value of A in (44) as r becomes infinite. We can write (44) in the form

$$A = \left[\left(1 + \frac{0.04}{r}\right)^{r/0.04} \right]^{0.04n}.$$

If we let $0.04 / r$ be t , then the quantity in the brackets looks familiar; in fact, it is what we encountered in (9), where $t = 0.04 / r$. Because r becoming infinite is equivalent to t approaching 0, we have that

$$\lim_{r \rightarrow \infty} \left[\left(1 + \frac{0.04}{r}\right)^{r/0.04} \right]^{0.04n} = \lim_{t \rightarrow 0} \left[(1+t)^{1/t} \right]^{0.04n} = e^{0.04n}.$$

Then

$$(45) \quad A = e^{0.04n}.$$

There are several features of this result that warrant attention. First, in formula (42), n is a number of years but limited to a positive integer (or zero). In (43) n is still a number of years but, because the formula represents quarterly compounding, it is logical to ask how much money is accumulated at the end of 6 quarters for example. In this case n is one and one half years or $\frac{3}{2}$. In other words, n can take on values such as $\frac{1}{4}, \frac{2}{4}, \frac{3}{4}$. For the case of compounding r times a year, when (44) obtains, it is logical to ask how much money is accumulated in any number of intervals. Thus if r were 13, and we wanted to know how much money accumulated after 16 intervals, we would let n be $16 / 13$. The permissible values of n , in other words, are $m / 13$ where m is any positive integer. In

the case of (45), where the money is compounded continuously, it is logical to ask how much money is accumulated at any time. Hence n can be any positive real number. To emphasize the fact that n can now stand for any interval of time, we write (45) as

$$(46) \quad A = e^{0.04t}.$$

[* Actually, many banks do compound interest annually.]

The next point to note about (46) is the rather surprising result that 1 dollar bearing interest at the rate of 4 per cent per year but compounded *continuously* throughout the year amounts to $e^{0.04}$ at the end of 1 year. The table of the exponential function shows that $e^{0.04} = 1.0408$. Hence 1 dollar invested at the rate of 4 per cent per year compounded continuously produces 1.0408. This amount is not much more than 1.04 but, of course, if 1 million dollars is so invested, the return is \$1,040,800 in 1 year instead of \$1,040,000, and the difference between 4 per cent per year compounded only at the end of the year and 4 per cent per year compounded continuously is \$800. Moreover, if the million dollars is left to accumulate interest for 10 years at the rate of 4 per cent per year compounded continuously, it amounts to

$$1 \cdot 10^6 e^{0.04(10)},$$

and because $e^{0.4}$ is 1.4918, the amount accumulated is \$1,491,800, whereas if the interest were 4 per cent per year compounded annually for 10 years the amount accumulated, according to (42), would be

$$1 \cdot 10^6 (1.04)^{(10)}$$

or \$1,480,244.

Task One

Answer the following short open questions. Use no more than 100 words.

1

Consider the following situation with respect to the information given in the text. A depositor has 1,000 dollars with a bank, accumulating 1,157.625 dollars within three years, i.e. at the end of the third year. What kind of interest was applied (refer to the terminology used in the text)? Defend your view.

Answer:

2

Which rate presented by the text is more profitable and why? Explain in your own words.

Answer:

3

Is 1 EURO bearing interest at 4 per cent per year compounded continuously more gainful than 1 EURO bearing instantaneous annual compound interest at 5 per cent? Explain.

Answer:

Ukázka č. 3 (UNICert® III)

Fill an appropriate phrase from the box in each gap. There are three extra phrases that do not fit any gap.

designate - generality of - denotes – consists - comprises - of being - been apparent - possessing - any property - be applied to - the aim of - may be combined - for convenience - considered - will denote - arbitrary subsets - the most fundamental - feature

THE ALGEBRA OF SETS

General Theory

The concept of a class or set of objects is one of **(1)**_____ in mathematics. A set is defined by **(2)**_____ or attribute U which each object **(3)**_____ must either possess or not possess; those objects which possess the property form a corresponding set A . Thus, if we consider the integers, and the property U is that **(4)**_____ a prime, the corresponding set A is the set of all primes 2, 3, 5, 7, ...

The mathematical study of sets is based on the fact that sets **(5)**_____ by certain operations to form other sets, just as numbers may be combined by addition and multiplication to form other numbers. The study of operations on sets **(6)**_____ the "algebra of sets," which has many formal similarities with, as well as differences from, the algebra of numbers. The fact that algebraic methods can **(7)**_____ the study of non-numerical objects like sets illustrates the great **(8)**_____ the concepts of modern mathematics. In recent years it has **(9)**_____ that the algebra of sets illuminates many branches of mathematics such as measure theory and the theory of probability; it is also helpful in the systematic reduction of mathematical concepts to their logical basis.

In what follows, **(10)**_____ a fixed set of objects of any nature, called the universal set or universe of discourse, and A, B, C, \dots will denote **(11)**_____ of I . If **(12)**_____ the set of all integers, A may denote the set of all even integers, B the set of all odd integers, C the set of all primes, etc. Or I might denote the set of all points of a fixed plane, A the set of all points within some circle in the plane, B the set of all points within some other circle in the plane, etc. **(13)**_____, we include as "subsets" of I the set I itself and

the "set" O which contains no elements. (14)_____ this artificial extension is to preserve the rule that to each property U corresponds the subset A of all elements of I (15)_____ this property.

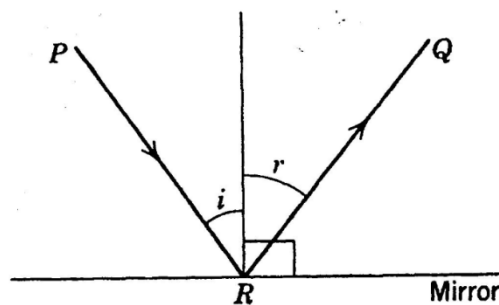
Ukázka č. 4 (UNICert® III)

Some Applications of the Method of Maxima and Minima. (UNICert® III)

We have now a method of finding the relative maxima and minima of a function. In practical applications there is the additional step of formulating mathematically the function that expresses the physical quantity whose maximum or minimum value we seek. We shall examine a few applications.

One of the classic applications of the method was made by the mathematician Pierre de Fermat to derive what is called the law of reflection for light. First, let us be clear about the difference between reflection and refraction. When light strikes a mirror, whether the mirror is flat or curved (see Section 5 of Chapter 4), it is reflected in accordance with the principle that the angle of incidence, angle i of Fig.8-8, equals the angle

Figure 8-8

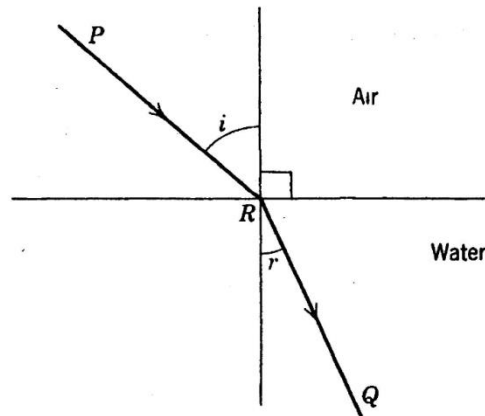
of reflection, angle r of the figure. (In our past work we used the complementary angles of i and r , which of course are also equal.) Thus under reflection the light goes back into the medium from which it came. On the contrary, refraction involves two media, say air and water, and the light passes from one medium into the other. Thus (Fig.8-9) the light ray emanating from P strikes the boundary between the air and the water at R , enters the water, and then travels through the water. What is remarkable about this process is that the light ray changes its direction as it enters the water, so that the path RQ is not a continuation of the straight line PR . The problem that baffled scientists and mathematicians from the time of Euclid until the seventeenth century was, how is the direction of RQ related to that of PR , or how is the angle of refraction r related to the angle of incidence i ? There did not seem to be any simple relation between i and r .

In 1621 the Dutch mathematician Willebrord Snell and in 1637 René Descartes gave crude physical arguments to support their discovery of the correct law of refraction. Of course, physical arguments are more suspect than mathematical arguments, and in fact Descartes' argument was wrong even though his conclusion was correct. Fermat then took up the question of establishing the correct law of refraction on a sounder basis.

The Alexandrian Greek mathematician and engineer Hero (first century) had proved in the case of reflection that the path $PR + RQ$ (Fig.8-8) is the shortest path that light could take in going from P to *any* point of the mirror and then to Q ; that is, the path that light actually takes so as to make angle i equal angle r is shorter than any other path from P to the mirror to Q . In the case of refraction (Fig. 8-9) light does not take the shortest path from P to Q because the shortest path is the straight-line path. However, it was known by Fermat's time that light travels with a finite velocity and

that the velocity is a constant in a uniform medium. In the case of reflection the light goes back into the same medium from which it came and therefore, assuming that the atmosphere is of uniform character as it is over short distances, the velocity is constant over the entire path PRQ . Hence, the fact that the light takes the shortest path under reflection also means that it takes the least time. Fermat decided that light in travelling from one point to another

Figure 8-9

always takes the path requiring least time, and he adopted this assertion as a basic physical principle or, one might say, as a physical axiom about light, just as Newton's laws of motion and of gravitation are physical axioms in the field of mechanics.

With the principle of least time as his physical axiom, Fermat established the correct law of refraction. Let us follow Fermat's derivation. Suppose that the light goes from P in the first medium to Q in the second. Because the points P and Q (Fig 8-10) are given and fixed, the distance d between the feet of perpendiculars from P and Q to the boundary of the medium are also fixed. This distance d is the distance AB in the figure. The light takes a straight-line path to *some* point on R on the boundary, because medium 1 is homogeneous or uniform and the straight-line path takes least time. Likewise the light takes a straight-line path from R to Q in the homogeneous medium 2. What we do not know is where the point R lies on the boundary. Let us denote AR by x . Then $RB = d - x$. Let v_1 be the velocity of light in medium 1. In medium 2, the velocity is different, and therefore we denote it by v_2 . Then the time light requires to travel from P to R and from R to Q is

$$t = \frac{PR}{v_1} + \frac{RQ}{v_2},$$

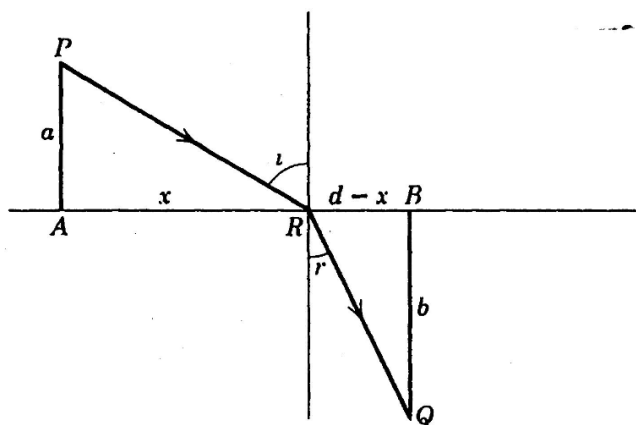
or, if a is the length PA and b is the length QB ,

$$(11) \quad t = \frac{\sqrt{a^2 + x^2}}{v_1} + \frac{\sqrt{b^2 + (d-x)^2}}{v_2}.$$

We can now find the value of x for which t is a minimum. To do this we first find dt/dx . To differentiate each radical, we use the chain rule. Thus

$$\frac{dt}{dx} = \frac{1}{v_1} \frac{1}{2} \frac{1}{\sqrt{a^2 + x^2}} 2x + \frac{1}{v_2} \frac{1}{2} \frac{1}{\sqrt{b^2 + (d-x)^2}} \frac{d}{dx} [b^2 + (d-x)^2] = \frac{x}{v_1 \sqrt{a^2 + x^2}} + \frac{1}{v_2} \frac{1}{2} \frac{1}{\sqrt{b^2 + (d-x)^2}} [2(d-x)(-1)]$$

Figure 8-10

Then

$$(12) \quad \frac{dt}{dx} = \frac{x}{v_1 \sqrt{a^2 + x^2}} - \frac{d-x}{v_2 \sqrt{b^2 + (d-x)^2}}.$$

We now must set dt/dx equal to 0. Thus

(13)

$$\frac{x}{v_1 \sqrt{a^2 + x^2}} - \frac{d-x}{v_2 \sqrt{b^2 + (d-x)^2}} = 0$$

If there is a relative minimum at some value of x , this last equation must be satisfied at that value. We could solve equation (13) for x , but fortunately there is a simpler way to obtain the result.

From Fig. 8-10 we see that

$$(14) \quad \sin i = \frac{x}{\sqrt{a^2 + x^2}} \quad \text{and} \quad \sin r = \frac{d-x}{\sqrt{b^2 + (d-x)^2}}.$$

Hence equation (13) says that

$$(15) \quad \frac{\sin i}{v_1} - \frac{\sin r}{v_2} = 0.$$

or

$$(16) \quad \frac{\sin i}{\sin r} = \frac{v_1}{v_2}.$$

This is the law of refraction. It tells us that the relation between i and r involves not only the sines of the angles but also the velocities of light in the two media. This law is the basis for the design of all optical lenses.

(Morris Kline: *Calculus. An Intuitive and Physical Approach*)

Read the summary of the text and match the endings to appropriate gaps. There are three endings that do not fit any gap.

Summary

Mathematicians in the past searched for various applications of the maxima and minima method. For instance, Pierre de Fermat decided **(1)** This problem had been known for centuries and a number of mathematicians had attempted to explain how the direction of the light path in one medium **(2)** ... The correct law of refraction had been established by mathematicians, in the 17th century, by means of physical arguments; the results were later used by Fermat. But it had been proved by ancient mathematicians that, considering reflection, **(3)** Fermat must have known that light passing through one medium cannot change its velocity. Thus, the velocity of the path does not change throughout its trajectory. The fact that the shortest path implies the shortest time span was accepted as a fact that nobody was expected to dispute. In addition, this postulate **(4)** He stated that if the two given points in two different media are fixed, then the distance between the perpendiculars dropped on the axis must also be fixed as the feet are fixed. Only then could Fermat count the time light travels from one point to the other, expecting the time to be minimum. He simply differentiated time with respect to the axis variable, **(5)** It was this procedure that enabled him to find the relative minimum.

Endings:

- A** is related to the direction in a different medium
- B** helped Fermat to explain the phenomenon of refraction reliably
- C** to deal with how the reflection behaves in two different media
- D** can be in relation with the slope in the same medium
- E** to work out the solution of the refraction behaviour of light rays
- F** the result being equal to zero
- G** the two paths always follow the shortest trajectory reflecting at any point of the mirror
- H** which led to no reasonable solution to the problem

Gap No.	1	2	3	4	5
Ending					

Task Two

Say whether the following statements are 'True' (**T**), 'False' (**F**) or 'We do not know' (**D**). Circle the correct answer.

1 Considering the refraction, a ray passing from air to water remains straight.

1	T	F	D
---	---	---	---

2 According to the article, the angle of incidence is equal to the angle of reflection, but not the angle of refraction.

2	T	F	D
---	---	---	---

3 In case of reflection, the passing ray cannot take the shortest path, because the shortest path is a straight line.

3	T	F	D
---	---	---	---

4 Fermat's axiom presented in the article says that because the velocity of light is constant in the same medium, it must always observe the shortest trajectory.

4	T	F	D
---	---	---	---

5 The law of refraction holds since the quotient of the sines of the angle of refraction and the angle of incidence is equal to the proportion of the velocities of light in the respective media.

5	T	F	D
---	---	---	---

Task Three

Give a short explanation of the following words to match the context of the article. Use no more than 60 words.

1 Derivation (noun):

2 Perpendicular (noun):

3 Radical (noun):

4 Assertion (noun):

Písemný projev

Písemný projev rovněž musí respektovat výše zmíněné specifikace. Jedná se zejména o aspekty:

- a) jazykové (testování adekvátního užití jazykových prostředků typických pro specifické účely pracovní a akademické),
- b) obsahové (testového zadání musí obsahovat témata relevantní pro daný pracovní a akademický diskurz),
- c) formální (testuje se rovněž schopnost písemný projev správně strukturovat a organizovat v rámci žánrů typických pro daný pracovní a akademický diskurz).

Písemný projev může testovat obecně-akademické dovednosti a může mít například následující podobu:

- a) úvahová esej diskutující obecné akademické otázky (historie, filosofie a metodologie vědy),
- b) popis a interpretace technických a statistických grafů, diagramů, schémat a tabulek.

Alespoň jedna testová úloha (esej) by však měla být zaměřena na oblast specificky akademickou či specificky pracovní. Zadání je v tomto případě dané charakteristickými zvyklostmi daného oboru či akademické disciplíny.

V případě anglického jazyka pro matematiky může zadání testovat schopnost vyjadřovat typické funkce matematického textu, tedy definování, klasifikování matematických objektů, formulování teorémů a jejich dokazování. Písemný projev kandidátů může být stimulován autentickým obrazovým doprovodem.

Vzhledem k možnosti uplatnit vetující kritéria je důležité zřetelně formulovat zadání úlohy. Zadání by ideálně mělo obsahovat aktivní slovesa popisující danou funkci (*definujte, popište, vypravujte* apod.) a zaměření na specifické informace (doplnění tématu: zúžení nebo rozšíření).

Obecně-akademický/pracovní esej

Ukázka č. 5 (UNICert® III)

Describe the graph below. (funkce: popis grafu)

- Compare the development of GDP with another economic area (the EU, the Czech Republic).* (doplnění tématu)
- Give your own explanations of the trends.* (doplnění tématu)

Specificky-akademický/pracovní esej

Ukázka č. 6 (UNICert® III)

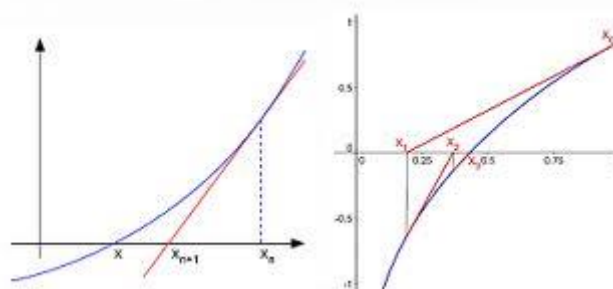
Classify reciprocal equations in \mathcal{R} . (funkce: klasifikace objektů)

- Describe the procedure of the solution of reciprocal equations on the basis of the typology.* (doplnění tématu)
- Explain the principle of the Lagrange substitution.* (doplnění tématu)

Ukázka č. 7 (UNICert® III)

Use the picture below to explain Newton's approximation method. (funkce: vysvětlení teorie na základě obrazové přílohy)

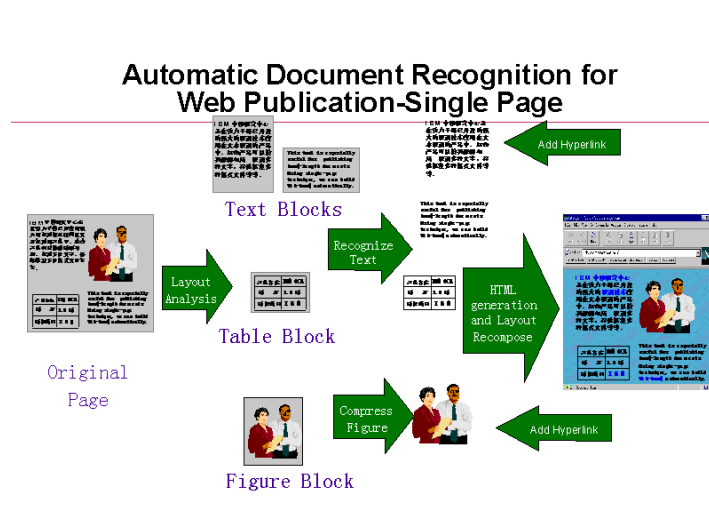
- Exemplify and explain its use by approximating a root of a polynomial.* (doplnění tématu)
- Compare the effectiveness of this procedure with other approximation methods.* (doplnění tématu)

Ukázka č. 8 (UNICert® III)

Give a detailed description of the automatic document recognition for web publication-single page using the following picture. (funkce: popis schématu)

- Analyze the use of modern methods of automatic document recognition. (doplnění tématu)
- Predict the future trends in automatic document recognition. (doplnění tématu)

Ústní projev

Ústní projev může být stimulován psaným textem, nahrávkou, obrazovým doprovodem anebo jejich kombinací.

Ukázka č. 9 (UNICert® III)

Kandidátům zkoušky je nabídnut článek o teorii grafů a zejména o orientovaných grafech. Interakce mezi zkušební komisí a kandidátem zkoušky probíhá ve třech fázích:

- pre-tasks: otázky a úkoly otevírající téma,
- post-tasks: otázky a úkoly týkající se informací v textu a obrazového doprovodu,
- follow-up tasks: otázky a úkoly týkající se tématu, které ovšem přímo nevyužívají informací z textu, úlohy aplikačního charakteru.

Graphs

The fundamental concept of graph theory is the graph, which (despite the name) is best thought of as a mathematical object rather than a diagram, even though graphs have a very natural graphical representation. A graph – usually denoted $G(V,E)$ or $G = (V,E)$ – consists of set of vertices V together with a set of edges E . Vertices are also known as nodes, points and (in social networks) as actors, agents or players. Edges are also known as lines and (in social networks) as ties or links. An edge $e = (u,v)$ is defined by the unordered pair of vertices that serve as its end points. Two vertices u and v are *adjacent* if there exists an edge (u,v) that connects them. An edge $e = (u,u)$ that links a vertex to itself is known as a *self-loop* or *reflexive tie*. The number of vertices in a graph is usually denoted n while the number of edges is usually denoted m .

Directed Graphs

As noted at the outset, the edges contained in graphs are unordered pairs of nodes (i.e., (u,v) is the same thing as (v,u)). As such, graphs are useful for encoding directionless relationships such as the social relation “sibling of” or the physical relation “is near”. However, many relations that we would

like to model are not directionless. For example, “is the boss of” is usually anti-symmetric in the sense that if u is the boss of v , it is unlikely that v is the boss of u . Other relations, such as “gives advice to” are simply non-symmetric in the sense that if u gives advice to v , v may or may not give advice to u .

To model non-symmetric relations we use *directed graphs*, also known as *digraphs*. A digraph $D(V,E)$ consists of a set of nodes V and a set of ordered pairs of nodes E called *arcs* or directed lines. The arc (u,v) points from u to v .

Digraphs are usually represented visually like graphs, except that arrowheads are placed on lines to indicate direction (see Figure 5). When both arcs (u,v) and (v,u) are present in a digraph, they may be represented by a double-headed arrow (as in Figure 5a), or two separate arrows (as shown in Figure 5b).

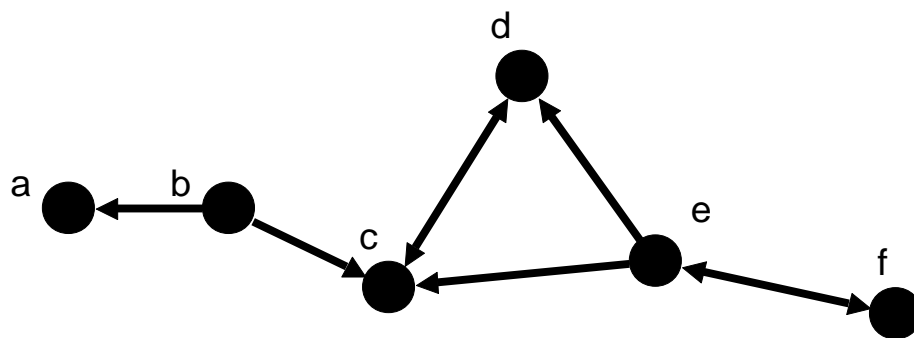

Figure 5a

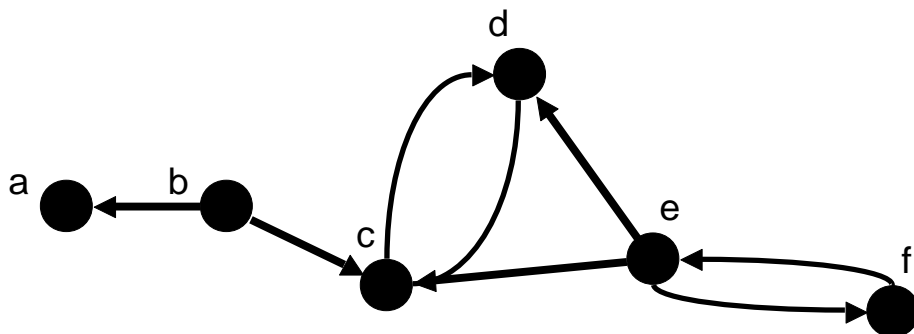

Figure 5b

In a digraph, a *walk* is a sequence of nodes v_0, v_1, \dots, v_n in which each pair of nodes v_i, v_{i+1} is linked by an arc (v_i, v_{i+1}) . In other words, it is a traversal of the graph in which the flow of movement follows the direction of the arcs, like a car moving from place to place via one-way streets. A *path* in a digraph is a walk in which all points are distinct. A *semiwalk* is a sequence of nodes v_0, v_1, \dots, v_n in which each pair of nodes v_i, v_{i+1} is linked by either the arc (v_i, v_{i+1}) or the arc (v_{i+1}, v_i) . In other words, in a semiwalk, the traversal need not respect the direction of arcs, like a car that freely goes the wrong way on one-way streets. By analogy, we can also define a *semipath*, *semitrail*, and *semicycle*. Another way to think of semiwalks is as walks on the *underlying graph*, where the underlying graph is the graph $G(V,E)$ that is formed from the digraph $D(V,E')$ such that $(u,v) \in E$ if and only if $(u,v) \in E'$ or $(v,u) \in E'$. Thus, the underlying graph of a digraph is basically the graph formed by ignoring directionality.

A digraph is *strongly connected* if there exists a path (not a semipath) from every point to every other. Note that the path from u to v need not involve the same intermediaries as the path from v to u . A digraph is *unilaterally connected* if for every pair of points there is a path from one to the other

(but not necessarily the other way around). A digraph is *weakly connected* if every pair of points is mutually reachable via a semipath (i.e., if the underlying graph is connected). A *strong component* of a digraph is a maximal strongly connected subgraph. In other words, it is a subgraph that is strongly connected and which is as large as possible (there is no node outside the subgraph that is strongly connected to all the nodes in the subgraph). A *weak component* is a maximal weakly connected subgraph.

The number of arcs originating from a node v (i.e., outgoing arcs) is called the *outdegree* of v , denoted $od(v)$. The number of arcs pointing to a node v (i.e., incoming arcs) is called the *indegree* of v , denoted $id(v)$. In a graph representing friendship feelings among a set of persons, *outdegree* can be seen as indicating gregariousness, while *indegree* corresponds to popularity. The average *outdegree* of a digraph is necessarily equal to the average *indegree*.

The *adjacency matrix* A of a digraph is an $n \times n$ matrix in which $a_{ij} = 1$ if $(v_i, v_j) \in E$ and $a_{ij} = 0$ otherwise. If a digraph is acyclic, then it is possible to order the points of D so that the adjacency matrix upper triangular (i.e., all positive entries are above the main diagonal).

(Stephen P. Borgatti: *Graph Theory*)

Pre-tasks:

- What graphs in mathematics can you distinguish? Give examples.
- Classify graphs defined as $G(V,E)$ structures on the basis of various criteria. What do V and E stand for?
- Interpret the following notation adopted from the theory of graphs:

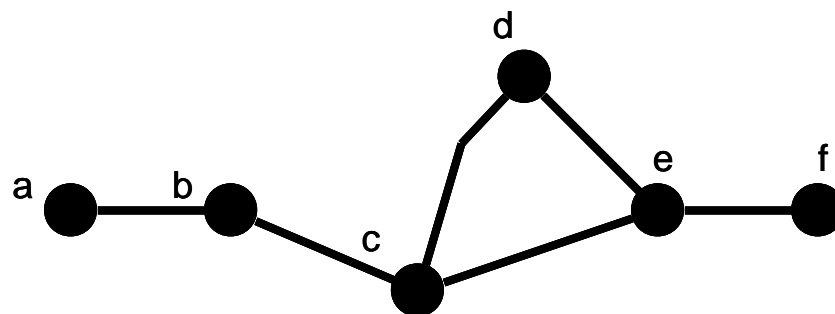
$e = (u,v)$

$e = (u,u)$

- Refer to the picture below (*Picture 1*) and find the elements of the sets V and E :

$V = \{ \dots, \dots, \dots, \dots, \dots, \dots \}$

$E = \{ (\dots, \dots), (\dots, \dots), (\dots, \dots), (\dots, \dots), (\dots, \dots), (\dots, \dots) \}$.

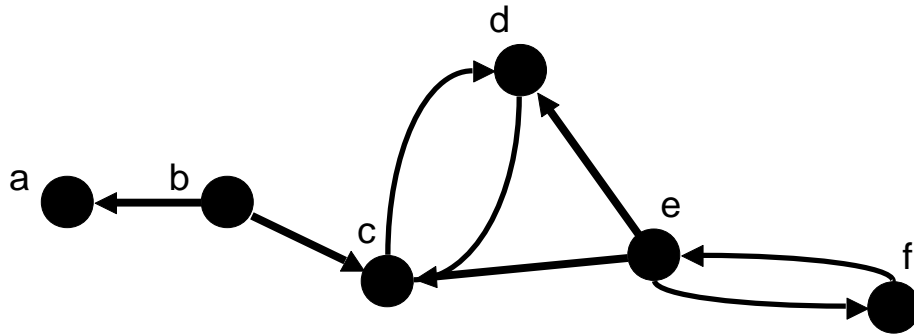
Picture 1

- What is the difference between a *self-loop* and a *reflexive tie*. Are there any in the picture (*Picture 1*)?
- What are the applications of the theory of graphs? Give examples.

Post-tasks:

- **Explain** the following expressions in English (e.g. by means of giving synonyms and opposites, giving examples or defining the terms properly): *digraph*, *strongly connected graph*, *indegree*, *outdegree*, *walk*, *arc*

and demonstrate the explanation using the picture below (*Picture 2*) or drawing your own.

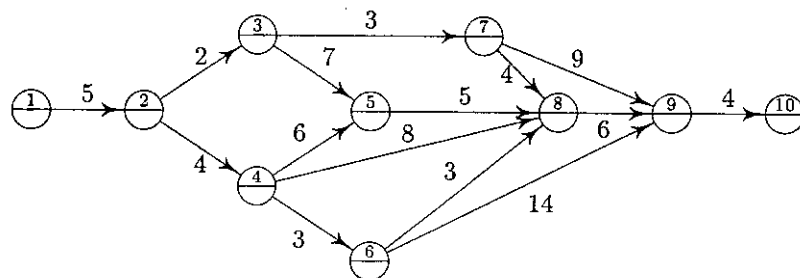

Picture 2

- Use the following words and phrases in your own sentences: *despite, consist of, denote, unordered, in the sense that, originate from*
- **Transform** the following sentences from the text using the words given in brackets.
Unlike the adjacency matrix of an undirected graph, the adjacency matrix of a directed graph is not constrained to be symmetric. (contrary)
A weak component is a maximal weakly connected subgraph. (define)
The adjacency matrix A of a digraph is an $n \times n$ matrix in which $a_{ij} = 1$ if $(v_i, v_j) \in E$ and $a_{ij} = 0$ otherwise. (call)

Follow-up activities:

- **Show an example** of an oriented graph having two vertices whose indegree is equal to zero, three vertices whose outdegree is equal to zero. Still, the graph does not have five vertices.
- **Find the shortest possible realization of a project**, whose graph can be seen below. All the edges are weighted, the weights corresponding to the duration of the particular activities taking place on the days given.

- **Prove** the following theorem: *The average outdegree of a digraph is necessarily equal to the average indegree.*
- **Explain** the following definition in your own words: *The adjacency matrix A of a digraph is an $n \times n$ matrix in which $a_{ij} = 1$ if $(v_i, v_j) \in E$ and $a_{ij} = 0$ otherwise.*
- **Draw** a digraph and write its adjacency matrix.
- **Prove** the following theorem:
Unlike the adjacency matrix of an undirected graph, the adjacency matrix of a directed graph is not constrained to be symmetric, so that the top right half need not equal the bottom left half (i.e., $a_{ij} \neq a_{ji}$).

Vzory

Protokol zkušební komise v mateřském jazyce

UNICert[®] ...,[název akreditovaného programu],

UNICert[®] LUCE

[Logo fakulty/univerzity]

Cellkový závěrečný protokol

Předseda zkušební komise (jméno a příjmení): _____

Zkušební komisař (jméno a příjmení): _____

Zkušební komisař (jméno a příjmení): _____

Číslo kandidáta zkoušky: _____

Klasifikační tabulka:

Study results (verbal and percentage expression of coping with the problems)		Classification level	Mark	
Excellent	100 – 91%	A	Excellent	1
above average	90 – 81%	B	very good	1.5
Average	80 – 73%	C	Good	2
below average, still acceptable	72 – 66%	D	Satisfactory	2.5
meeting only minimum criteria	65 – 60%	E	Sufficient	3
failing to meet minimum criteria	59 – 0%	F	Unsatisfactory	4

ČÁST	Skóre	Známka
Část první (... bodů) – Porozumění čtenému		
Část druhá (... bodů) – Písemná produkce		
Část třetí (... bodů) – Porozumění slyšenému		
Část čtvrtá (... bodů) – Ústní produkce		
Celkové skóre		
Minimální skóre	... bodů	
Celkové skóre a známka (... bodů)		

Datum: _____

Podpisy:

Předseda zkušební komise: _____

Zkušební komisař: _____

Zkušební komisař: _____

Zkušební protokol v mateřském jazyce – písemný projev

UNICert® ...,[název akreditovaného programu],

Část ...

[Logo fakulty/univerzity]

Zkušební protokol **UNICert®** **LUCE**

Zkušební komisař (*jméno a příjmení*): _____

Číslo kandidáta zkoušky: _____

Negativní aspekty písemného projevu	Pozitivní aspekty písemného projevu

--	--

SUBTEST ...:

Kritéria klasifikace	Váha [0 - 4]	Hodnocení [0 - 4]	Skóre (váha·hodnocení)
K1			
K2			
K3			
K4			
Vetující kritéria			
	Celkové skóre		

SUBTEST ...:

Kritéria klasifikace	Váha [0 - 4]	Hodnocení [0 - 4]	Skóre (váha·hodnocení)
K1			
K2			
K3			
K4			
Vetující kritéria			
	Celkové skóre		

Celkové skóre		
Maximální skóre		
	Procenta	Známka
Hodnocení		

Datum: _____

Podpis: _____

Zkušební protokol v mateřském jazyce – ostatní subtesty písemné části zkoušky

UNicert[®] ...,[název akreditovaného programu],

Část ...

[Logo fakulty/univerzity]

Zkušební protokol **UNicert[®] LUCE**

Zkušební komisař (*jméno a příjmení*): _____

Číslo kandidáta zkoušky: _____

Část ...	Počet bodů
Subtest A	
Subtest B	
Subtest C	
Subtest D	
Část ...	Počet bodů
Subtest G	
Subtest H	
Subtest I	
Součet bodů	

Datum: _____

Podpis: _____

**Zkušební protokol v mateřském jazyce – ústní část
UNICert® ..., [název akreditovaného programu],**

Část ...

[Logo fakulty/univerzity]

Zkušební protokol UNICert® LUCE

Zkušební komisař (*jméno a příjmení*): _____

Číslo kandidáta zkoušky: _____

Negativní aspekty ústního projevu	Pozitivní aspekty ústního projevu

--	--

SUBTEST ...:

Kritéria klasifikace	Váha [0 - 4]	Hodnocení [0 - 4]	Skóre (váha·hodnocení)
K1			
K2			
K3			
K4			
Vetující kritéria			
	Celkové skóre		

Celkové skóre		
Maximální skóre		
	Procenta	Známka
Hodnocení		

Datum: _____

Podpis: _____

Protokol zkušební komise v cílovém jazyce

UNiCert® ...,[název akreditovaného programu],

[Logo fakulty/univerzity]

Final Report

UNiCert® LUCE

Head of the Committee (*name and surname*): _____

First examiner (*name and surname*): _____

Second examiner (*name and surname*): _____

Candidate's number: _____

Marking scheme:

Study results (verbal and percentage expression of coping with the problems)		Classification level	Mark	
excellent	100 – 91%	A	excellent	1
above average	90 – 81%	B	very good	1.5
average	80 – 73%	C	Good	2
below average, still acceptable	72 – 66%	D	satisfactory	2.5
meeting only minimum criteria	65 – 60%	E	sufficient	3
failing to meet minimum criteria	59 – 0%	F	unsatisfactory	4

PART	Score	Mark
Part One (... points) – Reading Comprehension		
Part Two (... points) – Writing		
Part Three (... points) – Listening comprehension		
Part Four (... points) – Speaking		
Total Score		
Cut-off Score (minimum)	... points	
Total (... points)		

Date: _____

Signatures:

Head of the Committee: _____

First examiner: _____

Second examiner: _____

Zkušební protokol v cílovém jazyce – písemný projev

UNICert[®] ...,[název akreditovaného programu],

Part ...

[Logo fakulty/univerzity]

Report of Results **UNICert[®] LUCE**

Examiner (*name and surname*): _____

Candidate's number: _____

Negative Aspects	Positive Aspects

--	--

SUBTEST ...:

Classification	Weight [0 - 4]	Assessment [0 - 4]	Score (weight·assessment)
K1			
K2			
K3			
K4			
Negative criteria			
	Total Score		

SUBTEST ...:

Classification	Weight [0 - 4]	Assessment [0 - 4]	Score (weight·assessment)
K1			
K2			
K3			
K4			
Negative criteria			
	Total Score		

Total score (all subtests)		
Maximum score		
	Percentage	Mark
Assessment		

Date: _____

Signature: _____

Zkušební protokol v cílovém jazyce – ostatní subtesty písemné části zkoušky

UNICert[®] ...,[název akreditovaného programu],

Part ...

UNICert[®] LUCE

[Logo fakulty/univerzity]

Report of Results

Examiner(name and surname): _____

Candidate's number: _____

Part One	Number of points
Subtest A	
Subtest B	
Subtest C	
Subtest D	
Part Three	Number of points
Subtest G	
Subtest H	
Subtest I	
Total	

Date: _____

Signature: _____

**Zkušební protokol v cílovém jazyce – ústní část
UNICert[®] ..., [název akreditovaného programu],**

Part ...

[Logo fakulty/univerzity]

Report of Results UNICert[®] LUCE

Examiner (*name and surname*): _____

Candidate's number: _____

Negative Aspects	Positive Aspects

--	--

SUBTEST ...:

Classification	Weight [0 - 4]	Assessment [0 - 4]	Score (weight·assessment)
K1			
K2			
K3			
K4			
Negative criteria			
	Total Score		

Total score		
Maximum score		
	Percentage	Mark
Assessment		

Date: _____

Signature: _____

Hodnocení		
Písemná část (225 minut)		
Čtení s porozuměním	<i>schopnost porozumění obecným a specifickým informacím odborných textů z oblasti matematiky a jejích aplikací</i>	A
Písemný projev	<i>esej na obecně akademické téma (350–400 slov) a téma z oblasti matematiky a jejích aplikací (200–50 slov)</i>	A
Gramaticko-lexikální subtest	<i>test z odborné terminologie a gramatických struktur typických pro odborný matematický diskurs</i>	A
Ústní část (60 minut)		
Ústní projev	<i>rozhovor kadidáta se zkušební komisí stimulovaný odborným matematickým textem, řešení praktických úloh a prezentace na odborné téma</i>	A
Celkové hodnocení		A

Téma prezentace: *Reciprocal Equations*

Hodnotící stupnice

Studijní výsledky (slovní a procentuální vyjádření zvládnutí problematiky)		Klasifikační stupeň	Známka	
vynikající	100–91 %	A	výborně	1
nadprůměrné	90–81 %	B	velmi dobře	1,5
průměrné	80–73 %	C	dobře	2
podprůměrné, ale přijatelné	72–66 %	D	uspokojivě	2,5
vyhovující minimálním požadavkům	65–60 %	E	dostatečně	3
nesplňující ani minimální požadavky	59– 0 %	F	nevyhověl	4

Certifikát potvrzuje úspěšné absolvování celkem cca 180 vyučovacích hodin v rámci vysokoškolské jazykové výuky UNICert*, stupeň III v jazykovém programu *English for Mathematicians, UNICert*III*.

Držitel certifikátu splňuje – v závislosti na dosažených známkách – jazykové podmínky pro studijní a pracovní pobyt v dané zemi. Tímto dosáhl doporučeného stupně jazykové mobility.

Držitel certifikátu disponuje jazykovými znalostmi a dovednostmi na vyšší úrovni. Je tudíž schopen plynně komunikovat na rozmanitá obecná i odborná témata, a to za použití variabilních jazykových prostředků. Rozumí slovní zásobě i jazykové struktuře náročných neobdobných i odborných textů vybraných tematických okruhů, jakož i delším mluveným profesně zaměřeným projevům, jejich explicitní i implicitní intenci. Při poslechu delších, tematicky diferencovaných přednášek zachytí všechny důležité informace.

Držitel certifikátu je schopen se plynně vyjadřovat ústně i písemně k vybraným komplexním tematickým okruhům ze svého profesního/studijního oboru, relevantním pro studijní a pracovní pobyt v dané zemi, přičemž používá složitější jazykové struktury i bohatou obecnou a specifickou slovní zásobu. Jeho ústní i písemný výraz je koherentní, logicky propracovaný a stylisticky adekvátní dané komunikační situaci.

Certifikát je akreditován *Inštitútem pre akreditáciu jazykovej výučby na univerzitách v Strednej Európe – UNICert*LUCE* jako certifikát UNICert*, stupeň III (podle čtyřstupňového systému UNICert*, stupeň I–IV). Cílová úroveň stupně III systému UNICert* se řídí směrnicemi Společného evropského referenčního rámce pro jazyky (SERR), stupeň „C1 – Effective Operational Proficiency“.

Certifikát v cílovém jazyce

CHARLES UNIVERSITY IN PRAGUE
FACULTY OF MATHEMATICS AND PHYSICS
DEPARTMENT OF LANGUAGE EDUCATION

CERTIFICATE
accredited in the UNICert® system, level III
number: 25/2009

----- **Jméno Příjmení** -----
.....
name and surname

born on 00 --Month-- 1990 in --Město--
.....

passed the language exam in
ENGLISH FOR MATHEMATICIANS
at the UNICert' LEVEL III

00 --Month-- 2013, Charles University in Prague

Result: A

In Prague, 00 --Month-- 2013

----- text -----
.....
Head of Examination Committee

----- text -----
.....
Head of Examination Board

Assessment		
Written Part (225 minutes)		
Reading Comprehension	<i>comprehension of general and specific information from professional texts of mathematics and its applications</i>	A
Written Production	<i>academic essay (350–400 words) and essay on topics of mathematics and its applications (200–250 words)</i>	A
Test of Grammar and Lexis	<i>use of terminology and grammatical structures typical of the professional discourse of mathematics</i>	A
Oral Part (60 minutes)		
Oral Production	<i>dialogue with the examination committee stimulated by a text, solution of practical problems and presentation on a mathematical topic</i>	A
Result		A

Topic of presentation: *Reciprocal Equations*

Evaluation scale

Study results (verbal and percentage expression of coping with the problems)		Classification level	Mark	
excellent	100–91 %	A	excellent	1
above average	90–81 %	B	very good	1.5
average	80–73 %	C	good	2
below average, still acceptable	72–66 %	D	satisfactory	2.5
meeting only minimum criteria	65–60 %	E	sufficient	3
failing to meet minimum criteria	59– 0 %	F	unsatisfactory	4

This certificate is based on the successful completion of a university-specific language programme at UNICert^{*} Level III (approx. 180 course hours). In relation to the grades achieved, the holder of the certificate has acquired a degree of language proficiency which enables them to work or study effortlessly, i.e. without any need for further explicit language instruction, in a country of the target language (recommended student mobility level).

The holder is proficient in the language skills of a general academic and professional nature such as are necessary to be able to communicate without effort with others, demonstrating flexibility and variety in their modes of expression. The holder can cope with the vocabulary and structures of demanding, extensive, original, written and spoken materials on general topics as well as on those related to their intended profession, such as complex lectures, where they can comprehend both explicit and implicit information and follow the content in detail. The holder can express themselves fluently and effectively both in speech and writing on a range of complex topics relevant to their field of study within the context of their work and study abroad, making use of sophisticated structures and an extensive range of general and specialised vocabulary. The holder can express their own views coherently, cohesively, logically and in a stylistically appropriate manner.

This certificate has been accredited by *The Language Accreditation Unit for Universities in Central Europe – UNICert^{*} LUCE* as a UNICert^{*} level III certificate, within the UNICert^{*} system of 4 distinct levels (I–IV). UNICert^{*} level III is oriented towards Level C1 (Effective Operational Proficiency) of the Council of Europe's *Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)*

Použitá literatura

- EK, J. A. VAN, & TRIM, J. L. M. (1998). *Threshold*. Cambridge: Cambridge University Press.
- EK, J. A. VAN, & TRIM, J. L. M. (1998). *Waystage*. Cambridge: Cambridge University Press.
- EK, J. A. VAN, & TRIM, J. L. M. (2001). *Vantage*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kline Morris (1998). *Calculus. An Intuitive and Physical Approach*. New York: Dover Publications.
- Stephen P. Borgatti: *Graph Theory*. Citované:
<<http://www.analytictech.com/borgatti/papers/graphtheory.doc>>
- Společný evropský referenční rámec pro jazyky: jak se učíme jazykům, jak je vyučujeme a jak v jazycích hodnotíme*. (2006) 2. české vyd. Olomouc: Univerzita Palackého.
- Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment*.
Citované: <http://www.coe.int/t/dg4/linguistic/Source/Framework_EN.pdf>

Internetové zdroje

- <http://www.profienglish.cz/cefr.html>
- <http://www1.vsb.cz/cz/fakulty/celosk/aktivity/direktivy/portfolio.pdf>
- <http://www.profienglish.cz/cefr.html>
- <http://www.msmt.cz/mezinarodni-vztahy/spolecny-evropsky-referencni-ramec-pro-jazyky>
- <http://www1.vsb.cz/cz/fakulty/celosk/aktivity/direktivy/portfolio.pdf>
- <https://europass.cedefop.europa.eu/en/resources/european-language-levels-cefr>

Vzory testových úloh, záznamových archů a certifikátů jsou publikovány s laskavým svolením Katedry jazykové přípravy Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy. Autory testových úloh jsou Mgr. Martin Mikuláš, Ph.D. a Carl Svoboda, MSc.